

วารสารวิชาการผลประโยชน์แห่งชาติ NATIONAL INTEREST

YEAR 2 NO.9 : AUGUST - OCTOBER 2565

ISSN : 2730-2393

วารสารวิชาการผลประโยชน์แห่งชาติ National Interest

List of editors of the National Interest Journal

1. Consultant

- 1.1. Kaewsun Atibodhi ,Foundation for Thailand 21 century,Thailand
- 1.2 Dr. Apichart Thongyu ,Foundation for Thailand 21 century, Thailand

2. Journal editor

- 2.1. Associate Professor Dr. Shinasak Suwan-achariya ,Thaksin University, Thailand

3.The editorial board

- 3.1 Professor Narong Jaihan, Thammasat University, Thailand
- 3.2. Associate Professor Dr. Weera Boonjing, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang, Thailand
- 3.3. Associate Professor Dr. Suchada Nantachai, Kasetsart University, Thailand
- 3.4.Associate Professor Dr. Panyaphon Horata, Khon Kaen University, Thailand
- 3.5. Assistant Professor Dr. Chumphon Poolpatatcheewin, Chulalongkorn University, Thailand
- 3.6.Assistant Professor Dr. Saran Inthakosoom, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang Lat Krabang, Thailand
- 3.7. Assistant Professor Dr. Anuvat Songsom, Thaksin University, Thailand
- 3.8 . Professor . Dr. Nataliaa Pavlikha (Lesya Ukrainka Eastern European National University) ,Ukraine
- 3.9. Professor . Dr. Valentin Yakushik ((Ukrainian Institute of Politics – think tank), Ukraine
- 3.10.Associate Professor Doctor.Ganna Duginets (Kyiv National University of Trades and Economics ,Kyiv Ukraine),Ukraine
- 3.11.Assistant Professor Doctor.Ivan Savchuk(National Defense University of Ukraine name after Ivan Cherniakhovskyi),Ukraine

4.Editorial secretary

- 4.1.Dr. Jakkrit Siririn, Technology Promotion Association (Thailand-Japan) , Thailand

บทบรรณาธิการ

วารสารวิชาการผลประโยชน์แห่งชาติฉบับที่ 9 จัดทำระหว่างขึ้นในช่วงสถานการณ์ที่รัสเซียได้ให้สัตยาบันรับรอง 4 ภูมิภาคเป็นดินแดนของสหพันธรัฐรัสเซียและการปฏิบัติการทหารแบบพิเศษเปลี่ยนไปสู่การทำลายโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญของยูเครน การลดการใช้กำลังภาคพื้นดินและการสนับสนุนการโจมตีโดยโดรนและขีปนาวุธส่งผลให้ระบบพลังงาน ทางรถไฟ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ได้รับความเสียหาย ตามมาโดยเฉพาะการลดอัตราการผลิตนอกจากสาเหตุการขาดแคลนพลังงานแล้วการเปิดไซเรนเตือนภัยทางอากาศทำให้ประชาชนปฏิเสธเดินทางไปทำงานและไฟฟ้าที่ไม่ได้ส่งไปยังยุโรปจะนำไปสู่ความไม่สมดุลและการขาดแคลนไฟฟ้าในยุโรปเอง ซึ่งจะทำให้วิกฤติพลังงานที่มีอยู่แล้วรุนแรงขึ้น กระตุ้นราคาไฟฟ้าและเงินเฟ้อ หยุดการผลิต และสร้างปัญหาเพิ่มเติมให้กับยุโรป ตระหนักว่าการรักษาและสนับสนุนยูเครนนั่นแพงเกินไป และลำบาก ถึงเวลาเจรจากับรัสเซียแล้ว และยิ่งฤดูหนาวใกล้เข้ามาระบบจ่ายไฟของยูเครนอาจประสบปัญหาร้ายแรงใหม่ ๆ ในอนาคตอันใกล้ เนื่องจากสถานีจ่ายไฟฟ้าที่ไม่เสียหายจากการโจมตีด้วยขีปนาวุธจะไม่สามารถรับมือกับการที่เพิ่มขึ้นได้อีกต่อไป นอกจากนั้นงานขนส่งทางรถไฟโดยเฉพาะการประสบปัญหาในการเคลื่อนย้ายยุทธปัจจัย การซ่อมแซมโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญและการติดตั้งระบบป้องกันภัยทางอากาศย่อมมีความสำคัญอย่างมากการเปลี่ยนแปลงด้านกลยุทธ์การทหารทำให้ทางยูเครนต้องเปลี่ยนเข้าสู่การยึดทรัพย์สินเป็นของรัฐเพื่องานการทหารแม้ว่าจะละเมิดกฎหมายรัฐธรรมนูญก็ตาม ดังนั้น ผลกระทบหลักในที่นี่คือการทำให้ยูเครนต้องแบกรับภาระหนักอึ้งต่อผู้สนับสนุนชาวตะวันตกมากกว่าจะทำให้เศรษฐกิจของตะวันตกอ่อนแอลงเมื่อต้องเผชิญราคาพลังงานที่สูงขึ้นหากสงครามมีความยืดเยื้อ

สำหรับเป้าหมายของวารสารวิชาการผลประโยชน์แห่งชาติฉบับนี้ขอชื่นชมผู้เขียนและผู้อ่านบทความแต่ละท่านในยูเครนที่ได้ทำงานในช่วงวิกฤติพลังงานไฟฟ้าทำให้การทำงานไม่สามารถดำเนินได้เต็มกำลัง ได้นำเสนอบทวิเคราะห์ผ่านมุมมองด้านภูมิเศรษฐศาสตร์เกี่ยวกับการวิเคราะห์ที่ครอบคลุมของรัฐก่อนสงครามในภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศยูเครนในแง่ของจำนวนและรายได้ของแรงงานเกษตรเต็มเวลาและการก่อตัวของข้อเสนอสำหรับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมเกษตรในภูมิภาค ที่ตกอยู่ในโซนต่าง ๆ อันเป็นผลมาจากการให้คะแนนในช่วงหลังสงครามโดยการจัดอันดับ – เพื่อกำหนดตำแหน่งของแต่ละภูมิภาคของยูเครนตามตัวชี้วัดทางการเงินและเชิงปริมาณที่เลือกของแรงงานในการเกษตร การใช้กราฟสำหรับการแบ่งเขตของภูมิภาคของยูเครน ขึ้นอยู่กับตำแหน่งที่ได้รับตามผลการจัดอันดับซึ่งเป็นความคิดของผู้เขียนที่ไม่เคยมีมาก่อน

อีกบทความหนึ่งเกี่ยวกับแผนผังทางการเมือง ในรูปแบบเฉพาะของภาคประชาสังคมและการมีส่วนร่วมทางการเมืองในสาธารณรัฐเกาหลีร่วมสมัย จากการอ้างอิงถึงปรากฏการณ์ของลูกดำทางการเมืองและประชานิยมทางการเมือง การเพิ่มขึ้นของแผนผังทางการเมืองเป็นผลมาจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างประเพณีนิยมทางการเมืองของเกาหลีใต้ที่สร้างไว้ล่วงหน้ากับแบรนด์ประชานิยมร่วมสมัย เกี่ยวข้องกับการเชื่อมโยงข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างลูกดำนิยมและประชานิยมในรูปแบบของการมีส่วนร่วมทางการเมืองในขณะที่ใช้กรณีของเกาหลีใต้เป็น

เนื้อหาเชิงประจักษ์ ในการทำเช่นนั้น ได้มีการพิจารณาถึงความสับสนของปรากฏการณ์ของแผน
คลับทางการเมืองและความหมายเพิ่มเติมต่อการพัฒนาประชาธิปไตยในการเลือกตั้งในเกาหลีใต้
อย่างเหมาะสม ดังที่แสดงให้เห็นแล้วว่ากลุ่มแผนคลับทางการเมืองมักต้องการพื้นฐานขององค์กร
เพื่อให้มีความสัมพันธ์ที่มั่นคงถาวร ความสัมพันธ์แบบประชานิยมและกลุ่มลูกค้าจึงปะปนกัน

อีกบทความหนึ่งคือความทรงจำทางประวัติศาสตร์ในฐานะแหล่งที่มาของความรู้สึก
ต่อต้านตะวันตกกลายเป็นการรับรู้แบบดั้งเดิมของตำนานทางประวัติศาสตร์ของรัสเซีย ค่านิยมทาง
สังคม และวีรบุรุษของชาติ ที่มีต่อเสรีนิยมตะวันตกในฐานะที่ตรงกันข้ามกับอารยธรรมรัสเซีย และได้
กลายเป็นกลไกของมติดทางสังคมในรัสเซีย ระดับของความรู้สึกต่อต้านตะวันตกจะแตกต่างกันไปตาม
ระดับของความทรงจำทางประวัติศาสตร์ความทรงจำทางประวัติศาสตร์ของแต่ละบุคคล ความไม่ลง
รอยกันที่ยิ่งใหญ่ที่สุดระหว่างความทรงจำส่วนบุคคลและส่วนรวม สงครามโลกครั้งที่สองยังคงเป็น
ศูนย์กลางของความทรงจำทางประวัติศาสตร์ของรัสเซีย เรื่องนี้ใช้เพื่อทำให้นโยบายของรัสเซีย
สมัยใหม่ถูกต้องตามกฎหมาย ดังนั้นบทความในฉบับที่ 9 ที่มีจำนวนทั้งสิ้น 5 เรื่อง จึงเป็นบทความ
วิชาการ 3 เรื่อง และบทความวิจัย 2 เรื่อง โดยได้รับความร่วมมือจากนักวิชาการ ยูเครน และไทย
จะเห็นได้ว่า วารสารวิชาการผลประโยชน์แห่งชาติได้คัดสรรนำเสนอผ่านความร่วมมือจาก
หลากหลายนักวิชาการผู้มีประสบการณ์

บรรณาธิการขอแจ้งให้ผู้อ่านรับทราบว่าบัดนี้วารสารวิชาการผลประโยชน์แห่งชาติได้ผ่าน
การประเมินเข้าสู่ฐานข้อมูล TCI สำหรับผู้อ่าน และผู้เขียนที่สนใจที่จะถ่ายทอดผลงานวิชาการ และ
ผลงานวิจัยเกี่ยวกับภูมิรัฐศาสตร์ ภูมิเศรษฐศาสตร์ นวัตกรรม และเทคโนโลยี สามารถที่จะศึกษา
คำแนะนำในการเขียนได้ในท้ายวารสาร ซึ่งทางเรายินดีอย่างยิ่งที่จะพิจารณาผลงานด้านนี้เนื่องจาก
เป็นแนวทางวิชาการที่มีความต้องการอย่างมาก และที่สำคัญมีการพัฒนาอย่างรวดเร็วจนทำให้แวด
วงวิชาการปรับตัวอย่างมากในกระแสธารการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานการณ์
การทหาร เศรษฐกิจแบบใหม่ที่กำลังอยู่ในช่วงของการเผชิญหน้ากันระหว่างหมู่คณะตะวันตก และ
รัสเซียกับจีนของการแบ่งโลก เพื่อให้เกิดการถกเถียงในทางวิชาการอย่างสร้างสรรค์และใช้
ฐานข้อมูลทางวิชาการของนักวิชาการจากยูเครน และยุโรปตะวันออกโดยตรงในมุมมองที่แตกต่าง
กัน

รองศาสตราจารย์ ดร.ชินศักดิ์ สุวรรณอัจฉริย
บรรณาธิการวารสารวิชาการผลประโยชน์แห่งชาติ

บทความวิชาการ(Academic Articles)

The organization of the people of a just city-stat

Weerachart Sumtjjarat 1

Non-Cognitive Skills: The New Variable in Educational Administration.

Jakkrit Siririn 10

The Phenomenon of Political ‘Fan Clubs’ in the Republic of Korea: Key Features and Implications

Leonid Kyianytsia 16

บทความวิจัย (Research Articles)

Labor resources in the agriculture of Ukraine and their financial security: regional aspect

Totska Olesia 25

The historical memory of Russians as a source of anti-Western sentiment

Asaturov Sergei & Martynov Andrei 34

การจัดระเบียบของผู้คนในนครรัฐที่เที่ยงธรรม

วีระชาติ สุมรรธรัส

weerachart42@hotmail.com

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ จังหวัดบุรีรัมย์

บทคัดย่อ

บทความนี้เพื่อศึกษาธรรมชาติและการทำงานของชนชั้นในรัฐอุดมคติและระเบียบการของพลเมืองในนครรัฐ ผลการศึกษาพบว่าพลเมืองแบ่งงานในสภาวะอุดมคติตามความต้องการและความโน้มเอียงตามธรรมชาติของผู้คนและฐานันดรในสังคม โดยใช้วิธีการจับคู่ความโน้มเอียงตามธรรมชาติและคุณสมบัติที่สร้างขึ้นโดยการศึกษาสิ่งที่มีอยู่ในทุกคนและทุกชนชั้นมีการใช้กันอย่างแพร่หลายและครอบคลุมการแบ่งงาน รัฐเกิดขึ้นจากความต้องการที่หลากหลายของผู้คนเพื่อตอบสนองตน แต่เนื่องจากแต่ละความสามารถของคนตามหน้าที่ที่ไม่สามารถทำให้ตนเองบริโภคได้อย่างเพียงพอผู้คนในนครรัฐจึงพยายามรวมกิจกรรมแรงงานแบ่งออกเป็นประเภทเฉพาะของแรงงานตามความต้องการ และกำหนดให้กับชนชั้นเฉพาะ (ผู้ปกครอง ผู้พิทักษ์ และผู้สร้างความมั่งคั่งทางวัตถุ) ปฏิบัติหน้าที่ที่สำคัญทางสังคมอย่างมีคุณธรรมตามความสามารถที่มีอยู่ในตัวตนโดยไม่รบกวนชีวิตของผู้อื่น การปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดนั้นเป็นประโยชน์ทั้งสำหรับทรัพย์สินแต่ละส่วน (รวมถึงสมาชิก) ฐานันดรที่สาม (เจ้าของที่ดินและช่างฝีมือ) ก็เป็นฐานันดรที่ต่ำที่สุดแทบจะไม่คู่ควรกับตำแหน่งพลเมืองได้ถูกให้อยู่ในแรงงานทางวัตถุและพึงพอใจกับความต้องการที่ต่ำที่สุดของมนุษย์แต่เป็นผู้ผลิตมีส่วนแบ่งของความมั่งคั่งอย่างเป็นทางการไม่มีอำนาจทางการเมือง จะได้รับเพียงระบบของใบสั่งยาทั่วไปแต่ถือว่าเป็นความยุติธรรมต่อส่วนรวมในขณะที่ชนชั้นปกครองไม่มีทรัพย์สินครอบครองส่วนตนนอกจากปัญญาและความเที่ยงธรรม พื้นฐานรัฐในอุดมคติเป็นสังคมแบบบูรณาการและจัดระเบียบเป็นหนึ่งเดียว เป็นสังคมปัจเจกนิยม ทุกสิ่งที่มีอยู่ในสังคมถูกโอบกอดและจัดระเบียบทางสังคมและการเมืองโดยรัฐ และเป็นรัฐที่มีอธิปไตย

คำหลัก: การแบ่งแยกแรงงาน ฐานันดรศักดิ์ ความเที่ยงธรรม รัฐในอุดมคติ

Received: 25/10/2022

Revised : 02/11/2022

Accepted: 02/11/2022

The organization of the people of a just city-state

Weerachart Sumajarat

weerachart42@hotmail.com

Mahamakut Buddhist University Srithammasokkaraj Campus Songkhla Center

ABSTRACT

This article examines the nature and division of labor in the ideal state and the order of citizens in city-states. The results of the study revealed that Plato divides work in ideal conditions according to the needs and natural inclinations of people and social status by matching natural inclinations and properties created by studying what it exists in all people and classes, is used and covers the division of labor. The state arises from the various needs of people to satisfy them. But since each of the abilities of the functional people cannot afford themselves sufficient consumption, the people of the city-state try to merge their labor activities into specific types of labor according to their needs and assign them to specific classes (rulers, protectors and builders. Material wealth) to perform important social duties according to the abilities in one's self without interfering with the lives of others. Strict compliance is beneficial for both individual assets. (including members). Third Estate (Landlords and craft workers) considered the lowest eligibility, hardly worthy of the civic position, immersed in material and labor and satisfying the lowest human needs, just as a producer, had a share of wealth. Officially, there was no political power. It was granted only a system of generic prescriptions but was fair to the public, while the ruling class had no personal possessions other than wisdom and fairness. The ideal state basis is an integrated and organized society as a patriarchal society. Everything that exists in society is embraced and socially and politically organized by the state and it is a sovereign state.

KEYWORDS: division of labor, dignity, justice, ideal state

บทนำ

การกำหนดข้อตกลงกันด้านเศรษฐกิจการเมือง คำนึงถึงความเป็นอยู่ถือว่าเป็นโครงสร้างพื้นฐานของรัฐหากพิจารณาจากมุมมองเชิงปริมาณเห็นได้ว่านโยบายรัฐในสมัยโบราณนั้นมีวิธีการอื่น ๆ ในการจัดการชีวิตทางการเมืองและสังคมจะมีความต้อกว่าในสังคมปัจจุบันแต่ในแง่ของปรัชญาสังคมเห็นได้อย่างชัดเจนกลายเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องเข้าใจและเน้นย้ำของชนชั้นปกครองอย่างมีวิจารณ์ญาณด้านสังคม ทรัพย์สินส่วนตัวและการประกอบการ และความเป็นธรรมหากพิจารณาปรัชญาสังคมที่ค้นหาผู้บริหารผู้ปกครองของตำแหน่งนี้ในสังคมไทยให้เกิดการยอมรับน่าจะเป็นปัญหาที่สำคัญของการร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญการปกครองของประเทศที่ไม่สามารถฝ่าฟันไปสู่สภาวะที่เหมาะสมของรัฐได้ทำให้มีการฉีกรัฐธรรมนูญตลอดเวลา เมื่อพิจารณา ความเป็นธรรมในอุดมคติและกฎข้อบังคับดึงดูดสมาชิกทุกคนในสังคมและประกอบด้วยผู้มีอำนาจเหนือกว่าโดยผู้มีอำนาจสูงสุดในกฎหมาย ในขณะเดียวกัน บทบาทของพลเรือนก็จะเห็นความชัดเจนมากยิ่งขึ้นของชนชั้นทั้งสามในระบบรัฐในงานของเพลโตการกำหนดหน้าที่และคุณสมบัติของชนชั้นและธรรมชาติของผู้คนในนครรัฐถือว่าเป็นเรื่องที่สามารถยอมรับได้ในแง่ของรูปแบบของการสร้างชนชั้นของรัฐและการขัดเกลาทางสังคมตามธรรมชาติต่อความสนใจในกิจธุระของตนเอง

วัตถุประสงค์ในการศึกษา

เพื่อศึกษาธรรมชาติและการทำงานของชนชั้นในรัฐอุดมคติของเพลโตและระเบียบการของพลเมืองในนครรัฐ

1. ธรรมชาติและการทำงานของชนชั้นในรัฐอุดมคติของเพลโต

เพลโตเชื่อว่าเพื่อสร้างรัฐในอุดมคติ จำเป็นต้องแบ่งประชากรออกเป็นสามกลุ่มหลัก ได้แก่ ผู้ปกครอง ผู้พิทักษ์ และผู้ผลิต พื้นฐานสำหรับการแบ่งประชากรส่วนนี้คือการปรากฏตัวของส่วนหนึ่งของจิตวิญญาณโดยนักปราชญ์มีหน้าที่การบริหารงานของรัฐ ผู้พิทักษ์ซึ่งเป็นฐานันดรที่สองควรช่วยเหลือปราชญ์ นอกจากนี้ยังมีความรับผิดชอบในการรักษาความปลอดภัยของรัฐ ผู้ผลิตเป็นฐานันดรสุดท้ายคือประชากรที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนด้านวัสดุของรัฐ เพลโตเป็นหนึ่งในนักคิดกลุ่มแรก ๆ ที่เสนอการจำแนกรูปแบบการปกครองทางการเมืองโดยวางชนชั้นสูง (สาธารณรัฐชนชั้นสูง) ให้ใกล้เคียงกับแบบอย่างของรัฐในอุดมคติมากที่สุดคือ เป็นของชนชั้นสูง เพลโตเลือกสิ่งที่ยอมรับได้ว่าหากอาศัยสติปัญญาของผู้ปกครองและความพอใจของผู้พิทักษ์และความรอบคอบของชนชั้นล่างทำให้มีจุดหมายเดียวกันบนฐานแนวคิดที่ว่าแต่ละคนที่อยู่ตามฐานันดรของตน"ให้ความสนใจแต่ธุระของตนโดยมีเงื่อนไขว่าต้องปรากฏขึ้นภายใต้สภาวะอันเหมาะสมเท่านั้น... เมืองของเราจะได้รับคุณความดีสูงที่สุดในยามที่คนแต่ละคนไม่ว่าพวกเขาเติบ งาม เสรีชน ช่างฝีมือผู้ปกครองหรือผู้ใต้ปกครอง-สนใจแต่ธุระของตนเองโดยไม่วุ่นวายกับธุระของคนอื่น ๆ" Plato(2019,p.194-195) เพื่อสร้างการแบ่งงานการกระจายหน้าที่ในหมู่ผู้อยู่อาศัยในลักษณะที่เหมาะสมกับความชอบและความชอบตามธรรมชาติของตนมากที่สุด ดังนั้น ทุกคนมีโอกาสที่จะมีส่วนร่วมในการกระทำบางอย่างโดยให้ความต้องการที่แท้จริงของตนผ่านการบริการซึ่งกันและกันภายในกรอบของรัฐทั้งหมด การแจกแจงชนิดงานนี้ทำให้เพลโตเชื่อว่าเป็นตัวบ่งชี้ถึงระบบรัฐที่เป็นธรรมและเงื่อนไขที่จำเป็นสำหรับความยุติธรรมด้วยเหตุนี้ทำให้ชีวิตที่มีความสุขสำหรับพลเมือง "โดยธรรมชาติแล้วคนแต่ละคนย่อมไม่เหมือนกัน ธรรมชาติของเราต่างกัน คนแต่ละคนจึงเหมาะสมกับหน้าที่ที่แตกต่างกันด้วยธุรกิจก็เช่นกัน ... ด้วยฐานคิดดังกล่าว งานชิ้นหนึ่งย่อมง่ายตายชิ้น งดงามมากขึ้นและมีคุณภาพสูงขึ้น หากเจ้าของงานนั้น ๆ เลือกกระทำเพียง

สิ่ง ๆเดียวซึ่งเหมาะสมกับธรรมชาติของตนโดยไม่สนใจงานอื่นและทำงานนั้น ๆโดยคำนึงถึงช่วงเวลาสำคัญของตัวงานอยู่เสมอ” Plato(2019,p.86-87) เพลโตเชื่อว่าในสภาวะอุดมคติของรัฐ พลเมืองแต่ละคนมีฝีมือเพียงชิ้นเดียว ความสามารถที่เขาครอบครองตั้งแต่แรกเกิด เขาจะทำหน้าที่ของเขาไปตลอดชีวิตไม่วอกแวกกับสิ่งอื่น "คนแต่ละคนย่อมทำงานของตนได้อย่างเป็นเลิศหากเลือกทำเพียงสิ่ง ๆเดียว ไม่ใช่หลายสิ่งและหากเขายังค้นหุ้รังจะทำงานจำนวนมากในเวลาเดียวกันให้ได้ เขาย่อมคว้าวความเป็นเลิศด้านใดไม่ได้เลยเช่นกัน” Plato(2019,p.30)

ทำให้เกิดการแบ่งแยกแรงงานขึ้นตามความถนัดของพลเมืองในเมือง การปรากฏตัวของความต้องการที่หลากหลายของพลเมืองแต่ละคน แต่ความสามารถที่ จำกัด เพื่อตอบสนองพลเมือง"คนเราต้องการปัจจัยยังชีพจำนวนมากคน ๆหนึ่งจึงจำเป็นต้องขอปัจจัยบางอย่างที่ตนต้องการจากคนอื่นคนหนึ่งมาใช้ และคนอื่นคนหนึ่งดังกล่าวนี ก็จำเป็นต้องขอปัจจัยที่ตนต้องการจากคนอื่น ๆมาใช้อีกทอดหนึ่ง ด้วยเหตุนี้ ผู้คนที่มีความต้องการปัจจัยพื้นฐานจำนวนหนึ่งจึงรวมตัวกัน และตั้งถิ่นฐานอยู่ในบริเวณเดียวกันเพื่อจะได้เป็นหุ้นส่วนกันและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เราเรียกการตั้งถิ่นฐานร่วมกันในลักษณะนี้ว่าเมือง” Plato(2019,p.85) ก่อให้เกิดรัฐเนื่องจากสามารถจัดระเบียบสังคมในลักษณะที่ความสามารถของแต่ละคนไปสนองความต้องการ ของพลเมืองอื่น ๆ ทั้งหมด"คุณสามารถทำทุกอย่างในปริมาณมาก ดีขึ้นและง่ายขึ้น ถ้าคุณทำงานหนึ่งงานตามความชอบตามธรรมชาติของคุณและในเวลาเดียวกันในเวลาที่เหมาะสม โดยไม่ถูกรบกวนจากสิ่งอื่นเรามีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างความสุขสมบูรณ์ให้แก่เมืองทั้งเมืองต่างหาก...เมื่อนั้นจะได้พบความสุขสูงสุดแน่นอน" Plato(2019,p.169) ฝ่ายสนับสนุนให้กระทำอย่างเดียวกันอยู่เสมอนั้นก็คือ"ปฏิบัติตนเป็นช่างฝีมือผู้เป็นเลิศกว่าใครในสายงานของตัวเอง เช่นเดียวกับคนอื่น ๆภายในเมือง เมื่อเป็นเช่นนี้ เมืองทั้งเมืองก็จะมีรากฐานและพัฒนาการอันงดงามต่อจากนั้นเราก็จะปล่อยให้ธรรมชาติกระจายความสุขสมบูรณ์แก่คนแต่ละกลุ่มตามความเหมาะสมของตน" Plato(2019,p.171) เพลโตถือว่าการแบ่งแยกแรงงานแบบนี้ถือว่าเป็น ความยุติธรรมเนื่องจากประกอบด้วยข้อเท็จจริงที่ว่าหลักการแต่ละข้อทำหน้าที่ของตนเองและไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับเรื่องของคนอื่น

นอกจากนี้ ความยุติธรรมต้องการอยู่ใต้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นที่เหมาะสมของหลักการเหล่านี้ในนามของเมืองทั้งหมด ตามความเหมาะสมนี้ได้แบ่งความสามารถตามฐานันดรศักดิ์กล่าวคือความสามารถในการให้เหตุผล คือ นักปรัชญา ควรที่จะครอบงำรัฐ ผู้พิทักษ์จุดเริ่มต้นที่ความดีคะนองความกล้าหาญ เพื่อเป็นการป้องกันด้วยอาวุธ การเชื่อฟังการเริ่มต้นครั้งแรก จุดเริ่มต้นทั้งสองนี้ควบคุมการเริ่มต้นที่ตักทาย (ช่างฝีมือ เกษตรกร และผู้พลิตรายอื่น ๆ) ซึ่งโดยธรรมชาติแล้วย่อมกระหายความมั่งคั่งเพลโตมองเห็นว่าการแบ่งแยกแรงงานระหว่างฐานันดรทางสังคมเป็นส่วนหนึ่งของการแบ่งแยกระหว่างผู้ปกครองและผู้ถูกปกครองความสามารถ ทักษะ แพทย์ ช่างทำรองเท้า นักบวช ผู้ปกครอง ทุกคนต้องทำงานอย่างชำนาญและมีความสามารถ และนี่หมายถึงการไม่ใส่ใจในผลประโยชน์ของตนเอง แต่เกี่ยวกับประโยชน์ของผู้อื่น ช่างทำรองเท้าก็เช่นกัน ผู้ปกครองก็เช่นกัน ด้วยเหตุนี้จึงมีระบบการศึกษาที่แตกต่างกัน สำหรับเมืองนคร ช่างทำรองเท้าที่ไม่ดี ช่างปั้นหม้อขึ้นมา ถือเป็นข้อยกเว้นมากกว่ากฎเกณฑ์ คุณไม่สามารถทำงานหนักและใช้ชีวิตได้ดี ความเกียจคร้านความเกียจคร้านไม่สอดคล้องกับความยุติธรรมฝีมือดีเป็นประโยชน์ต่อกัน ปฏิบัติตนเป็นช่างฝีมือผู้เป็นเลิศกว่าใครในสายงานของตัวเอง(Plato,2019,pp.170-172) เป็นประโยชน์ต่อประชาชนที่ชื่นชอบผลงานของช่างฝีมือ เมืองทั้งเมืองก็จะมีรากฐานและการพัฒนาที่งดงามปัญญาของเมืองทั้งหมดนั้นเกิดขึ้นจากองค์ความรู้ซึ่งอยู่ในคนกลุ่มเล็กคนกลุ่มดังกล่าวคือผู้ปกครอง(Plato,2019,pp.186) ซึ่งเป็นคนกลุ่มน้อย

และมีความรู้ที่หลากหลายเหมาะสมสำหรับการปกครองส่วนล่างของจิตวิญญาณจะต้องเชื่อฟังส่วนที่สูงกว่า เพื่อให้ชนชั้นสูงสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ พวกเขาจำเป็นต้องได้รับการศึกษาและการฝึกอบรมที่เหมาะสม ตัวอย่างเช่น ผู้ปกครองต้องฉลาดและมีจิตวิญญาณที่แข็งแกร่ง ในขณะที่ผู้พิทักษ์ต้องได้รับพลังและความเชื่อมั่น

ภารกิจของ รัฐคือการสร้างการแบ่งงาน การกระจายหน้าที่ในหมู่ผู้อยู่อาศัยในลักษณะที่เหมาะสมกับความชอบและความชอบตามธรรมชาติของตนมากที่สุด ดังนั้นทุกคนมีโอกาสที่จะมีส่วนร่วมในการกระทำบางอย่างโดยให้ความต้องการที่แท้จริงของตนผ่านการบริการซึ่งกันและกันภายในกรอบของรัฐทั้งหมด การแจกแจงหน้าที่การทำงานนี้เพลโตถือว่าเป็นตัวบ่งชี้ถึงระบบรัฐที่เป็นธรรมและเงื่อนไขที่จำเป็นสำหรับความยุติธรรมหากจิตวิญญาณทั้งดวงถูกนำทางด้วยส่วนซึ่งรักในปัญญา โดยไม่มีความแตกแยกภายใน แต่ละส่วนภายในนั้นยอมสนใจเพียงธุระของตนเองไม่ก้าวล่วงส่วนอื่น ๆ กล่าวคือ "แต่ละส่วนจะมีความเที่ยงธรรม และจะได้รับความสุขสำราญอันเหมาะสมกับตัวของมันเอง ซึ่งนั้นย่อมเป็นความสำราญอันเป็นเลิศกว่าสิ่งไหน ๆ และเหนือสิ่งอื่นใด ย่อมเป็นความสำราญอันจริงแท้ที่สุดด้วย" Plato(2019,p.483) นั่นคือเหตุผลที่ในอุดมคติของเพลโต ผู้ปกครองและนักรบไม่มีทรัพย์สินใด ๆ และถูกลดโทษอย่างไร้ความปราณีในการเก็บทองและเงิน มันไม่ได้ป้องกันช่างฝีมือ ช่างนา และคนอื่น ๆ จากการทำการงาน แต่เป็นการทำลายล้างสำหรับทุกคนที่ปกครอง การปกครองมีเพียงปราชญ์เท่านั้นที่สามารถยืนอยู่บนหัวของรัฐในอุดมคติ ซึ่งจิตวิญญาณของเขาได้ตรึงถึงความดีที่บริสุทธิ์และเป็นนิรันดร์ ความยุติธรรมก็เป็นเจ้าของเช่นกัน นักบวชปกป้องรัฐนี้ และเกษตรกรและช่างฝีมืออิสระก็มอบทรัพย์สินที่สำคัญทั้งหมดให้พวกเขา จุดยืนของเพลโตให้ความสำคัญว่าควรที่จะให้นักปราชญ์และผู้พิทักษ์ออกจากแรงงานการผลิต การผลิตเป็นเรื่องของทาส ช่างหัตถกรรมและช่างนาเพื่อที่จะกระจายเข้าสู่ความร่ำรวย(Suwan-achariya,2011,pp.25) จากการที่มนุษย์นั้นได้แบ่งเป็นสามช่วงนั้นคือพวกรักในปัญญา พวกรักในชัยชนะและพวกรักในผลกำไร สอดคล้องสอดคล้องกับความสุขสำราญมีสามแบบจากการเรียนรู้ เกียรติยศและทรัพย์สินเงินทอง (Plato,2019,pp.471) การเป็นชนชั้นไม่ได้ถูกกำหนดโดยคุณสมบัติส่วนบุคคล แต่โดยกำเนิด การเปลี่ยนแปลงโดยไม่ได้รับอนุญาตจากชนชั้นล่างไปสู่ชนชั้นสูงเป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้มันเป็นอาชญากรรมที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เพราะแต่ละคนต้องมีส่วนร่วมในงานที่เขาถูกกำหนดโดยธรรมชาติของศีลธรรมที่เกิดขึ้นการตอบสนองต่อความสัมพันธ์คนหนึ่งได้เรียกร้องแรงงานชนิดต่าง ๆ (Suwan-achariya,2011,pp.25)

เพลโตเชื่อว่าเพื่อความเป็อยู่ที่ดีของรัฐ "แต่ละคนควรมีส่วนร่วมในธุรกิจที่เขาปรับตัวได้ดีที่สุด หากบุคคลไม่ทำสิ่งของตัวเอง แต่อยู่ในชนชั้นของตน สิ่งนี้ไม่เป็นอันตรายถึงชีวิตสำหรับสถานะอุดมคติ" สมมติว่าถ้ามีนักบวชคนหนึ่งต้องการเป็นผู้พิทักษ์หรือที่ปรึกษา แต่ก็ยังจะไปขอแลกเปลี่ยนเครื่องมือเครื่องมือและเกียรติยศกับพวกเขา หรือถ้าสมมติว่าคน ๆ เดียวกันนี้ต้องการจะทำหน้าที่ทุกอย่างเหล่านี้ด้วยตัวเองในเวลาเดียวกัน...การพยายามสลับสับเปลี่ยนตำแหน่งและก้าวผ่านหน้าที่ของคนอื่น ๆ เช่นนี้ย่อมนำความฉิบหายมาสู่เมืองอย่างไม่ต้องสงสัย" Plato(2019,p.197) และ "การพยายามก้าวผ่านและแลกเปลี่ยนหน้าที่กันของช่วงชั้นทั้งสามดังกล่าวนี้อาจก่อให้เกิดผลร้ายแรงมหาศาลต่อเมืองถึงขนาดเรียกว่าความชั่วร้ายอย่างสุดขีดเลยทีเดียว...และนั่นคือความไม่เที่ยงธรรม" Plato(2019,p.197) เมื่อบุคคลที่ไม่สมควรจากช่างทำรองเท้า (ชั้นหนึ่ง) กลายเป็นนักบวช (ชั้นสอง) หรือนักบวชที่ไม่สมควรกลายเป็นผู้ปกครอง (ชั้นสาม) กลุ่ม ชนชั้นล่างรวมคนที่ผลิตหรือบริจาคสิ่งของจำเป็นแก่รัฐ ซึ่งรวมถึงผู้คนมากมายที่เกี่ยวข้องกับงานฝีมือ เกษตรกรรม การทำตลาด เงิน การค้าขายและการขายต่อ เหล่านี้คือช่างนา ช่างฝีมือ พ่อค้า แม้ว่าพ่อค้าและเกษตรกรจะเป็นคนที่แตกต่างกัน

โดยสิ้นเชิง ภายในชนชั้นล่างนี้ยังมีการแบ่งงานที่ชัดเจนว่า ช่างตีเหล็กไม่สามารถเป็นพ่อค้าได้ และพ่อค้าไม่สามารถเป็นชาวนาโดยไม่ได้ตั้งใจ

การประกาศการแบ่งชนชั้นของสังคมเป็นเงื่อนไขเพื่อความเข้มแข็งของรัฐ หากไม่ทำตามหน้าที่ที่รัฐแบ่งงานไว้ก่อให้เกิดการคุกคามการล่มสลายของรัฐทั้งหมด ดังนั้น “การกระโดด” จากชนชั้นหนึ่งไปสู่ชนชั้นหนึ่งจึงถือเป็นการ “อาชญากรรมสูงสุด” ต่อระบบเพราะเพื่อประโยชน์ของทั้งรัฐโดยรวมแล้วบุคคลควรทำเฉพาะงานที่ตนปรับตัวได้ดีที่สุดเท่านั้น เพลโตต้องการสร้างฐานันดรศักดิ์ขุนนางให้เป็นสังคมปิดคือไม่ต้องการให้มาเกี่ยวข้องกับการค้า เงินทองสองชนชั้นแรกไม่มีสถาบันเช่นครอบครัวและทรัพย์สินส่วนตัวซึ่งแตกต่างจากชนชั้นที่สาม การสืบพันธุ์ของชนชั้นสูงเกิดขึ้นจากการเลือกคู่โดยรัฐ เด็กที่เกิดจะถูกเลี้ยงดูแยกจากพ่อแม่ ลูกจึงไม่รู้จักพ่อแม่ เหมือนที่พ่อแม่ไม่รู้จักลูก วิทยาศาสตร์แห่งธรรมชาติและจิตรศิลป์เป็นสิ่งต้องห้ามในรัฐ มีการเซ็นเซอร์ที่เข้มงวดเกี่ยวกับเทพนิยายและตำนาน ผลงานที่เป็นโคลงสั้น ๆ และละคร สภาพเช่นนี้ดีที่สุด เนื่องจากมีสติปัญญา ความกล้าหาญ ความยุติธรรม และการเชื่อฟังอย่างรอบคอบในส่วนที่แย่ที่สุดของรัฐจนถึงส่วนที่ดีที่สุด พลเมืองทุกคนมีส่วนร่วมในธุรกิจของตนเองเพื่อประโยชน์ของรัฐเท่านั้นโดยเรื่องนี้ควรอนุญาตให้เฉพาะคนที่มีรายได้น้อยหรือมีฐานะที่ต่ำในสังคมเนื่องจากการค้ามีความจำเป็นในการบริการในการแบ่งแยกแรงงานภายในเมืองและระหว่างเมืองที่ต้องใช้เงิน ชนชั้นปกครองไม่มีความจำเป็นที่ต้องใช้เงิน

2.ระเบียบการของพลเมืองในนครรัฐ

แนวคิดหลักของเพลโตยืนยันว่าความต้องการของพลเมืองที่ประกอบเป็นสังคมนั้นมีความหลากหลาย แต่ความสามารถของแต่ละคนในการตอบสนองความต้องการเหล่านี้มีจำกัด “เราแต่ละคนไม่เพียงพอสำหรับตัวเองและต้องการจำนวนมาก” ดังนั้น “โดยธรรมชาติแล้วคนแต่ละคนย่อมไม่เหมือนกัน ธรรมชาติของเราต่างกัน คนแต่ละคนจึงเหมาะสมกับหน้าที่แตกต่างกันด้วยธุรกิจก็เช่นกัน ... ด้วยฐานคิดดังกล่าว งานชิ้นหนึ่งย่อมง่ายดายขึ้น งดงามมากขึ้นและมีคุณภาพสูงขึ้น หากเจ้าของงานนั้น ๆ เลือกกระทำเพียงสิ่ง ๆ เดียวซึ่งเหมาะสมกับธรรมชาติของตนโดยไม่สนใจงานอื่นและทำงานนั้น ๆ โดยคำนึงถึงช่วงเวลาสำคัญของตัวงานอยู่เสมอ” Plato(2019,p.86-87) เพลโตจินตนาการถึงสภาวะในอุดมคติที่นำโดยนักปรัชญา นักไตร่ตรองในความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นนิรันดร์ ซึ่งได้รับการคุ้มครองโดยนักรบ และทรัพยากรชีวิตทั้งหมดถูกส่งให้โดยเกษตรกร ที่ดินทั้งหมดของผู้คนทำหน้าที่สำคัญต่อสังคมในรัฐ “สิ่งนี้อำนวยความสะดวกด้วยทักษะงานฝีมือ ชัดเภาด้วยการฝึกอบรมและประสบการณ์อย่างมืออาชีพ คุณด้วยการถ่ายทอดทางพันธุกรรม เรียนรู้จากวัยเด็กในครอบครัวของตนเองและสิ่งแวดล้อมใกล้เคียง” เมืองจึงต้องประกอบด้วยเจ้าของที่ดิน ช่างฝีมือ พ่อค้า กะลาสี คนงาน กวี นักแสดง พ่อครัว อาจารย์ แพทย์ เป็นต้น เพลโตเชื่อมั่นว่าผู้ที่ทำงานได้ดีที่สุดคือผู้ที่ เป็นเจ้าของสิ่งหนึ่งซึ่งเขามีความสามารถมากกว่าและมีส่วนร่วมกับสิ่งนั้นเท่านั้น”เนื่องจากฐานันดรที่ระบุไว้สอดคล้องกับจิตวิญญาณมนุษย์ กล่าวคือปัญญาเป็นคุณธรรมของผู้ปกครอง ความกล้าหาญเป็นลักษณะเฉพาะของชนชั้นนักรบที่ปกป้องความปลอดภัยและสวัสดิภาพสาธารณะ

เพลโตได้จำแนกนักรบและนักปรัชญาเป็นชนชั้นสูงสุด ในขณะที่ช่างฝีมือและนักปรัชญายึดครองชนชั้นที่ต่ำที่สุด.. บนพื้นฐานของเศรษฐกิจของรัฐคือการเกษตรและเศรษฐกิจแบบยังชีพ นอกจากนี้ ที่ดินทั้งหมดเป็นของรัฐ เห็นได้ชัดว่ามีความขัดแย้งเกิดขึ้นเนื่องจากชนชั้นปกครองคือนักปราชญ์ ทหารก็ยังคงยึดครองชนชั้นสูงไม่เหมือนชาวนาในฐานะ ชนชั้นล่างที่รวมคนผลิตหรือบริการ สิ่งของจำเป็นแก่รัฐเกี่ยวข้องกับงานฝีมือ เกษตรกรรม การทำตลาด เงิน การค้าขายและการขายในฐานะที่เป็นผู้ผลิตต้องสนับสนุน “ปัจจัยใหญ่หลวงที่สุดที่เราต้องการเป็นอันดับแรกก็คืออาหารสำหรับยังชีพ ...อันดับสองที่อยู่อาศัยอันดับสามเครื่องนุ่งห่ม” Plato(2019,p.85) ความสมเหตุสมผลเป็นที่ประจักษ์ในการอยู่ได้บังคับบัญชาของประชาชนต่อความประสงค์ของผู้ปกครองและด้วยความ

ยินยอมร่วมกันของพลเมือง “และความยุติธรรมไม่เพียง แต่พลเมืองเห็นด้วยกับเองเท่านั้น แต่พวกเขาปฏิบัติตามหน้าที่อย่างเคร่งครัดและด้วยเหตุนี้พวกเขาแต่ละคนจึงมีความเข้มแข็งในคุณธรรมของตนมากขึ้น การกิจของเมือง”มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างความสุขสมบูรณ์ให้แก่เมืองทั้งเมืองต่างหาก...เมื่อนั้นจะได้พบความสุขสูงสุดแน่นอนPlato(2019,p.169) ฝ่ายสนับสนุนให้กระทำอย่างเดียวกันอยู่เสมอนั้นก็คือ”ปฏิบัติตนเป็นช่างฝีมือผู้เป็นเลิศกว่าใครในสายงานของตัวเอง เช่นเดียวกับคนอื่น ๆ ภายในเมือง เมื่อเป็นเช่นนี้ เมืองทั้งเมืองก็จะมีรากฐานและพัฒนาการอันงดงามต่อนั้นเราก็คงจะปล่อยให้ธรรมชาติกระจายความสุขสมบูรณ์แก่คนแต่ละกลุ่มตามความเหมาะสมของตน” Plato(2019,p.171) ตามข้อมูลของเพลโตฝ่ายสนับสนุนอยู่ในฐานันดรเดียวกันของการพัฒนาคุณธรรม ภายในชนชั้นล่างนี้ยังมีการแบ่งงานที่ชัดเจนการจัดหาผลประโยชน์ทางวัตถุที่พวกเขาต้องการอย่างเป็นระบบและเพียงพอแก่สมาชิกทุกคนในสังคม การแบ่งแยกแรงงานทางสังคมที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนจำนวนมากไม่เพียงแต่รวมถึงงานที่จัดหาอาหารให้พลเมือง คนสร้างบ้านเรือน ผู้ผลิตเสื้อผ้าและรองเท้าเท่านั้น แต่ยังรวมถึงงานที่ผลิตเครื่องมือการผลิตและเครื่องมือสำหรับงานพิเศษของตนนอกจากนี้ ยังต้องการผู้ผลิตงานเสริมทุกชนิด เช่น คนผสมพันธุ์โค การขนส่งคนและสินค้า การทักทอขนแกะและหนังความจำเป็นในการนำเข้าผลิตภัณฑ์และสินค้าที่จำเป็นจากประเทศอื่น ๆ จำเป็นต้องมีการผลิตในสถานะสินค้าส่วนเกินเพื่อการค้าต่างประเทศรวมถึงการเพิ่มจำนวนคนงานที่ผลิตสินค้าที่เกี่ยวข้องนอกเหนือจากการแบ่งงานที่ได้รับการพิจารณาแล้วยังมีการเพิ่มประเภทพ่อค้าเดียวกันซึ่งจำเป็นสำหรับรัฐอีกด้วย ความซับซ้อนของการแบ่งงานไม่ได้จำกัดอยู่เพียงแค่นี้ มีความจำเป็นสำหรับบุคคลประเภทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งสินค้าการค้า การแลกเปลี่ยนสินค้าและผลิตภัณฑ์เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับรัฐ ไม่เพียงแต่สำหรับความสัมพันธ์ภายนอก แต่ยังรวมถึงภายในรัฐด้วย ทำให้จำเป็นต้องมีตลาดและการทำเหรียญให้เป็นหน่วยแลกเปลี่ยน ในทางกลับกัน การเกิดขึ้นของตลาดทำให้เกิดหมวดหมู่ของผู้เชี่ยวชาญในการดำเนินการของตลาด ได้แก่ ผู้ค้ารายย่อยและคนกลาง ผู้ซื้อและผู้ค้าปลีก

ยิ่งมีความลึกของการแบ่งงาน กันมากเท่าไรก็ยิ่งทำให้การผลิตในสังคมก็จะมีประสิทธิภาพมากขึ้นเท่านั้นการแบ่งงานมีบทบาทอย่างแข็งขันในการกำหนดรูปแบบการทำงานของกำลังแรงงาน กำลังแรงงานในเงื่อนไขของการแบ่งงานสามารถแสดงความสามารถเฉพาะในการปฏิบัติหน้าที่ของแรงงานบางอย่างเท่านั้น ความคล่องตัวของโครงสร้างการแบ่งงานทางสังคมทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างในกำลังแรงงาน การแบ่งงานกำหนดลักษณะเชิงคุณภาพของกำลังแรงงานและสัดส่วนเชิงปริมาณของการกระจาย เพลโตมีที่ว่างสำหรับปรากฏการณ์ของชีวิตพลเรือนในสถานะอุดมคติของเขาความสัมพันธ์ทางแพ่งดังกล่าวมีความโดดเด่นเป็นส่วนตัวทรัพย์สิน การค้า มรดก และอื่น ๆ โดยไม่ให้ความยุ่งเกี่ยวกับการปกครองและการบริหารต่าง ๆ เนื่องจากเพลโตเห็นพลังที่ทำให้อำนาจของรัฐอ่อนแอลง ทรัพย์สินส่วนตัวแยกจากกันผลประโยชน์ของพลเมืองแยกพวกเขาออกเนื่องจากการที่ผู้คนไม่เคารพกฎหมายรัฐไม่สามารถสร้างขึ้นได้มีแต่ผ่าน การบิบบังคับ และการปกครองเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ผู้ผลิตมีหน้าที่หลักคือจัดหาทรัพยากรและผลประโยชน์ทางวัตถุที่จำเป็นสำหรับสมาชิกทุกคนในสังคมอย่างเป็นระบบและเพียงพอที่ผู้ผลิตคนงานเข้ากับความเชี่ยวชาญพิเศษของตนไปตลอดชีวิตดังนั้นพลเมืองขึ้นอยู่กับ การเชื่อฟังผู้ปกครอง

เพลโตพิจารณาโครงสร้างของรัฐในอุดมคติโดยเปรียบเทียบกับจิตวิญญาณมนุษย์ ระหว่างรัฐกับมนุษย์ก็จะเห็นหน้าที่ว่านักปราชญ์ต้องใช้ปัญญาไตร่ตรองผู้พิทักษ์ความโกรธเคืองใช้ในการปกป้องดินแดน และหัตถกรรม เกษตรกรดำเนินการในฐานะผู้ผลิต (ช่างฝีมือและเจ้าของที่ดิน)เพลโตยอมรับว่า ความเหลื่อมล้ำโดยกำเนิดของผู้คนได้รับการพิสูจน์แล้วว่า การแบ่งแยกออกเป็นเสรีและทาสเป็นสภาวะปกติที่ธรรมชาติกำหนด ทาสถูกมองว่าเป็นพลังการผลิตหลัก และการแสวงประโยชน์จากทาสเป็นวิธีการทำให้เจ้าของทาสร่ำรวย มีเพียงชาวกรีกเท่านั้นที่สามารถเป็นพลเมืองได้ส่วน คนป่า

เถื่อน ต่างชาติ กลายเป็นทาส ความยุติธรรมเป็นหลักการพื้นฐานของโครงสร้างของรัฐในอุดมคติ เพื่อที่จะพิสูจน์ความชอบธรรมของลำดับชั้นของชนชั้นทั้งสามนี้เพลโตจึงให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับการแพร่กระจายในหมู่ประชากรของสภาวะในอุดมคติของ “นิยายชั้นสูง” ที่ถึงแม้พวกเขาจะเป็นพี่น้องกันทั้งหมด แต่พระเจ้าผู้ทรงสร้างพวกเขาขึ้นมาในหมู่พวกเขาที่มีความสามารถ เพื่อปกครอง ผสมทองดำตั้งแต่แรกเกิดในผู้ช่วยของพวกเขา คือ เงินและเจ้าของที่ดินและช่างฝีมือคือ เหล็กและทองแดง เฉพาะเมื่อทองให้กำเนิดเงิน และเงินให้กำเนิดลูกทองดำ เป็นต้น สมาชิกของชนชั้นหนึ่งสามารถส่งต่อจากชนชั้นหนึ่งไปยังอีกกลุ่มหนึ่งได้ ตำนานจบลงด้วยการเตือนว่ารัฐจะพินาศหากได้รับการปกป้องโดยผู้พิทักษ์เหล็กหรือทองแดง(Plato,2019,pp.163-164) รัฐในอุดมคติของเพลโตนำมาซึ่งความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันพร้อมกับการแบ่งหน้าที่ที่ชัดเจนของหน้าที่พลเมืองโดยมีวัตถุประสงค์ที่พลเมืองทุกคนมีส่วนร่วม คือแผ่ดินแม่ความคล้ายคลึงกันนี้ทำให้นักบรรณาธิการพลเมืองอื่น ๆ ทั้งหมดเป็นพี่น้องของตนและช่วยนักปรัชญาจัดการคนงานด้านเศรษฐกิจเพื่อประโยชน์ส่วนรวม แต่นี่เป็นอุดมคติ ที่จริงแล้วเพลโตได้ข้อสรุปว่าบนพื้นฐานของความยินยอมเพียงอย่างเดียวภารกิจที่มีความรับผิดชอบอย่างมากของนิคมเหล่านี้ที่เกี่ยวข้องกับรัฐ ต่อชนชั้นล่างและต่อพลเมืองทุกคนนั้นแสดงให้เห็นโดยสังเขป ความรับผิดชอบนี้จะเติบโตต่อไปในอนาคต.

ใน “รัฐ” ของเพลโตตัวอย่างเช่น ผู้ปกครองต้องฉลาดและมีจิตวิญญาณที่แข็งแกร่งเขาวางชนชั้นสูง (สาธารณรัฐชนชั้นสูง) ให้ใกล้เคียงกับแบบอย่างของรัฐในอุดมคติมากที่สุด เป็นชนชั้นสูงที่เพลโตเลือกสิ่งที่ยอมรับได้มากกว่า เพราะอาศัยภูมิปัญญาของผู้ปกครองและผู้พิทักษ์ บนความพอใจและความรอบคอบของส่วนล่าง สถานะนี้ถือว่ายุติธรรมเพราะทุกสิ่งในนั้นอยู่ภายใต้เป้าหมายเดียว หากสมาชิกในช่วงชั้นของผู้พิทักษ์ฝ่ายสนับสนุนและคนทำงานหาเงินทำหน้าที่ของตนอย่างเหมาะสมและสนใจแต่ธุระของตนเท่านั้นเรียกว่าความเที่ยงธรรม(Plato,2019,pp.197) เมือง ๆ หนึ่งมีความเที่ยงธรรมได้นั้นธรรมชาติทั้งสามช่วงชั้นดังกล่าวจะต้องสนใจแต่เพียงธุระของตนเองเช่นเดียวกันกับความกล้าหาญ ปัญญาและความสงบใจทั้งหมดขึ้นกับสภาวะทางจิตใจและนิสัยของช่วงชั้นทั้งสามนี้ทั้งสิ้น (Plato,2019,pp.199) และให้บริการรัฐอย่างมีคุณธรรมตามความสามารถและโชคชะตา มิฉะนั้น จะเกิดความขัดแย้งทางแพ่ง, อนาธิปไตย, การตายของรัฐ, การทำลายทรัพย์สินและปัญหาสำหรับพลเมืองทุกคน นี่คือการครองตำแหน่งความยุติธรรม ดังนั้นหลักคำสอนเรื่องรัฐในอุดมคติของเพลโตจึงอยู่บนพื้นฐานของแนวคิดเรื่องความยุติธรรม ซึ่งเข้าใจว่าเป็นข้อตกลง (การอยู่ใต้บังคับบัญชาและความสามัคคี) ของคุณธรรมเฉพาะเจาะจงมากขึ้น (ปัญญา ความกล้าหาญ และความรอบคอบ) และผู้สืบทอด ตามนี้ เพลโตจึงให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับการบรรลุความเป็นเอกฉันท์อย่างสมบูรณ์ ตัดสินด้วยกฎหมาย การออกกฎหมาย สั่งสอนพฤติกรรมที่ถูกต้อง สิทธิและหน้าที่ของปราชญ์ (ผู้ปกครอง) ดังนั้นนครรัฐของเพลโตมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว การมุ่งเน้นและการบูรณาการของค่านิยมทั้งหมด ทุกแง่มุมของชีวิตทางสังคม ทุกชนชั้นทางสังคม ความขัดแย้งและความสำเร็จทั้งหมด ลักษณะของช่วงเวลาต่าง ๆ ทางประวัติศาสตร์ วิวัฒนาการ มีการกำหนดขอบเขตการบริหารรัฐไว้อย่างชัดเจนทุกสาขาที่จำเป็นของชีวิตแบบพอเพียง ระบบของหน่วยงานบริหาร (เครื่องมือบริหารรัฐ) โครงสร้างและการจัดการทางสังคมและการเมืองบางรูปแบบ

นครรัฐซึ่งดำรงอยู่ในระบบที่มีลักษณะเฉพาะของนครรัฐที่มีความหลากหลายและค่อนข้างเป็นอิสระ เป็นสังคมที่มีโครงสร้างซับซ้อนแต่เป็นส่วนประกอบซึ่งจัดเป็นรัฐอธิปไตย (เพื่อไม่ให้สับสนกับเครื่องมือการบริหารของรัฐ) ในเวลาเดียวกัน ระหว่างนโยบายส่วนบุคคลของระบบนี้ ความขัดแย้งที่มีนัยสำคัญรวมถึงสงครามค่อย ๆ เติบโตเต็มที่ ทวีความรุนแรงขึ้น ซึ่งท้ายที่สุดนำไปสู่ภาวะวิกฤติ

สรุป

เพลโตศึกษา การแบ่งงานในสภาวะอุดมคติตามความต้องการและความโน้มเอียงตามธรรมชาติของผู้คนและฐานันดรในสังคม บทบาทของผู้ปกครองในสภาวะอุดมคติ โดยใช้วิธีการจับคู่ความโน้มเอียงตามธรรมชาติและคุณสมบัติที่สร้างขึ้นโดยการศึกษาลักษณะที่มีอยู่ในทุกคนและทุกชนชั้นมีการใช้กันอย่างแพร่หลายและครอบคลุมการแบ่งงานและมรดกทางสังคมในสภาวะอุดมคตินั้นรัฐเกิดขึ้นจากความต้องการที่หลากหลายของผู้คนเพื่อพรแห่งชีวิตและความต้องการที่จะสนองตน แต่เนื่องจากแต่ละคนไม่สามารถทำให้พอใจได้ ผู้คนจึงพยายามรวม ในชุมชนที่เกี่ยวข้อง กับฐานันดรของตน กิจกรรมแรงงานแบ่งออกเป็นประเภทเฉพาะของแรงงานตามความต้องการ และกำหนดให้กับชนชั้นเฉพาะ (ผู้ปกครอง นักรบ และผู้สร้างความมั่งคั่งทางวัตถุ) แต่ละชนชั้นดังกล่าวปฏิบัติหน้าที่ที่สำคัญทางสังคมอย่างมีคุณธรรมตามความสามารถที่มีอยู่ในตัวตนและคุณสมบัติที่ได้รับในกระบวนการศึกษา ดำเนินการโดยไม่รบกวนชีวิตของผู้อื่น การปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดนั้นเป็นประโยชน์ทั้งสำหรับทรัพย์สินแต่ละส่วน (รวมถึงสมาชิก) ฐานันดรแห่งที่สาม (เจ้าของที่ดินและช่างฝีมือ) เป็นฐานันดรที่ต่ำที่สุด แทบจะไม่คู่ควรกับตำแหน่งพลเมือง มันถูกแช่อยู่ในแรงงานทางวัตถุ และพึงพอใจกับความต้องการที่ต่ำที่สุดของมนุษย์ ทรัพย์สินสมบัติที่สามโดยผลิตภัณฑ์ของอาชีพ - เกษตรกรรมงานฝีมือและการค้า - จัดให้มีวิธีการในการบำรุงรักษานิคมอื่น ๆ ผู้ผลิตมีส่วนแบ่งของความมั่งคั่งอย่างเป็นทางการนั้นปราศจากคุณธรรมเป็นแต่ชนชั้นล่างจะได้รับเพียงระบบของใบสั่งยาทั่วไปที่ความต้องการการเชื่อฟังอย่างไม่ต้องสงสัย และเหนือสิ่งอื่นใดสำหรับรัฐโดยรวม ถือว่าเป็นความยุติธรรม พื้นฐานรัฐในอุดมคติเป็นสังคมแบบ บูรณาการและจัดระเบียบเป็นหนึ่งเดียว เป็นสังคมปิดกม ทุกสิ่งที่มีอยู่ในสังคม (ดีและเลวทราม) ถูกโอบกอดและจัดระเบียบทางสังคมและการเมืองโดยรัฐ และรัฐเป็นสังคมอภิปไตยที่ทำงานได้

References

Plato(2019) *Republic*(W. Photharamig, Trans).Bangkok: Tapnganhsee Publishing Co., Ltd.
Suwan-achariya S.(2011) *Evolution of economic thought*. Songkhla :Thaksin University Book Center.

Non-Cognitive Skills: The New Variable in Educational Administration.

Dr. Jakkrit Siririn

JakkritSiririn@gmail.com

National Interest

ABSTRACT

The current model of education in the 21st Century have been talking about developing the skills of thousands of students, whether they are learning skills, innovation skills, Information technology skills, life skills, and career skills, etc. these solve the lack of necessary skills of management education in the 20th Century, which has a social context different from the 21st Century, the era of the social context is radically changed form of education in the 21st Century must be changed with various skills. The rapidly changing social context in the 21st Century have a very high rate of competition in every industry and every organization. Whether it is corporate politics, economics, society and especially the educational organizations whose personnel entered the organization in various sectors of society, when the competition is very high, such that spread into educational system such as a result, the development of innovative curricula and teaching process in new ways. Oriented to define the purpose of the courses, a focus is on issues of race. Through a form of educational measurement and evaluation with a focus on cognitive skills or Cognitive Skills. Cognitive Skills or intellectual skills is one of the many skills of the 21st Century Skills. Cognitive Skills are skills to learn because it means that cognition or awareness or knowledge, as opposed to Non-Cognitive Skills or behavior skills. It refers to the skills, intellectual skills, because Non-Cognitive Skills can be an indicator of behavior and especially the life skills such as emotional skills, social skills, working skills, and others optimistic, positive, etc. Non-Cognitive Skills it means learning mind or morality itself. Even in the current educational administration, it began with a focus on Non-Cognitive skills, but it is considered that there is a little of research. The research about Non-Cognitive Skills in educational administration is a challenge because Non-Cognitive Skills are a new variable in the educational administration. Especially for education in the 21st century. However, the educational administration in the 21st Century just focused on the Non-Cognitive Skills called behavioral skills.

KEYWORDS: non-cognitive, skills, new variable, educational administration

Received: 08/09/2022

Revised: 01/11/2022

Accepted: 10/11/2022

Non-Cognitive Skills: The strong variable in the economics of education.

The teaching and learning in the 21st Century, the educational administrative have researched a lot about 21st Century skills, especially on the skills issue. But almost no mention of Non-Cognitive Skills and even today, they are starting with a focus on that skills. And then many earlier Economics of labor and Economics of education having a lot of research in Non-Cognitive Skills are the key factors to a successful career and the Cognitive Skills although there is considerable research on those fields. In particular, those with higher education have higher income from work.

Piriya Pholphirul (2013) discussed the approach to estimate the results of the study (Return on Education) that are used for the Mincerian Equation to estimate the relationship between the human resources development aspects. Affecting the development of intellectual skills (Cognitive Skills), with earnings rising when they graduated and enter the workforce. Consistent with research, Jongrak Hongthong's The Effects of Cognitive Skill and Non-Cognitive Skills on Earning Outcomes: A Case Study of Kornkaen Province of Thailand to extend the concept of the family. Which is often used to measure the return of education (Education Return) as income through Cognitive Skills variable by variable. Non-Cognitive Skills income into the equation. Is to believe in the power of their own. And pride in their results showed that when a variable Non-Cognitive Skills in the revenue thus resulting in a decrease in the power of the variable. The Non-Cognitive Skills are positively correlated to income, the higher the result distortion to the extreme over-biased in Mincerian Equation.

The research shows that Economics of labor and Economics of education with introducing Non-Cognitive Skills variable to be a key factor in predicting the relationship between human resource development and income after graduation to estimate results from the course by the Non-Cognitive Skills Influence the success of the occupation, so if a Non-Cognitive Skills to be a major factor in the forecast in research on. It might be a result of interpreting the relationship between variables in the future.

Non-Cognitive Skills variable influences Cognitive Skills variable.

The research in Economics of labor and Economics of education must be used the Non-Cognitive Skills variable to be an important factor in predicting the relationship between the human resources development with the estimated benefit achieved after graduation. It was found that the Non-Cognitive Skills variable are positively correlated over other skill, Jongrak Hongthong presented findings on Effects of Cognitive Skill and Non-Cognitive Skills on Earning. Outcomes: A Case of Kornkaen Province of Thailand.

Besides research in the country. International research in Economics of labor and Economics of education there are many, such as The Importance of Non-cognitive Skills: Lessons from the GED Testing Program (2001). Formulating, Identifying and Estimating the Technology of Cognitive and Non-cognitive Skills Formation (2008). Estimating the Technology of Cognitive and Non-cognitive

Skills Formation (2010). The Effects of Cognitive and Non-cognitive Abilities on Labor Market Outcomes and Social Behavior (2006). By James J. Heckman.

The Effects of Cognitive and Non-cognitive Abilities on Labor Market Outcomes and Social Behavior (2006). By James J. Heckman is a famous on academic circle such as Non-Cognitive Skills, this research explains the impact of Non-Cognitive Skills and Cognitive Skills towards success in the labor market. The results showed that the Non-Cognitive Skills variables will influence the success of the work of such personnel has resulted in revenues increasing it. Non-Cognitive skills. It is also a variable that determines or influences variable on Cognitive Skills. Whether it is a factor for admission, factors of diligence and factors of career choices, etc.

Consistent with the work of Giorgio Brunello and Martin Schlotter (2011) on Non-Cognitive Skills and Personality Traits: Labour Market Relevance and Their Development in Education & Training Systems. The results showed that Non-Cognitive Skills will contribute to the success of the study led to a Cognitive Skill or higher. And in the end, it will affect the success of the work on display.

Research on The Effects of Cognitive and Non-cognitive Abilities on Labor Market Outcomes and Social Behavior (2006). By James J. Heckman and Non-Cognitive Skills and Personality Traits: Labour Market Relevance and Their Development in Education & Training Systems. By Giorgio Brunello and Martin Schlotter (2011) can be said to variable Non-Cognitive Skills variables predominate the Cognitive Skills variables. Because Non-Cognitive Skills were resulting in a positive factor for admission, factors of diligence and factors of career choices, etc.

5 elements of personality variables Non-Cognitive Skills

Research on the Economics of labor and economics of education all three pieces are mentioned. Research on The Effects of Cognitive and Non-cognitive Abilities on Labor Market Outcomes and Social Behavior (2006). By James J. Heckman. Non-Cognitive Skills and Personality Traits: Labour Market Relevance and Their Development in Education & Training Systems. By Giorgio Brunello and Martin Schlotter (2011) and The Effects of Cognitive Skill and Non-Cognitive Skills on Earning. Outcomes: a case of Kornkaen Province of Thailand. By Jongrak Hongthong. It can be seen that research in the areas of academic research on economics of labor and economics of education.

Research in educational administration. There are many scholars who tried to bring variations. Non-Cognitive Skills. It was a major factor in the forecast for research on educational administration. The research Next-generation Non-cognitive Assessment is Needed Now (2016) of Jonathan Martin developed the Big Five personality traits or personality five elements and Research on The Effects of Cognitive and Non-cognitive Abilities on Labor Market Outcomes and Social Behavior (2006) of James J. Heckman was a factor in determining Non-Cognitive skills variable include 1. Extraversion 2. Agreeableness 3. Conscientiousness 4. Emotional Stability and 5. Openness.

Non-Cognitive Skills: The New Variable in Educational Administration.

Dr. Jakkrit Siririn

In Thailand, Wallaya Nimad (2016), Bann Rod Fai School Director. Has shown the five elements from the research: Next-generation Non-cognitive Assessment is Needed Now (2016) by Jonathan Martin framework applied in education administration. Development with extraversion: focused on communication, both internal and external. The weight of the leadership of the students. Promote a friendly support community and social activities. Agreeableness: focuses on teamwork. The integrity of the team members to build trust, faith and acceptance of the community and society. Conscientiousness: focused on planning organizational structure and drive carefully. The awareness of duties and responsibilities to the assigned mission. Emotional Stability: focuses on the emotional state of control situation. Awareness and understanding of the event. Performance under pressure and openness: focuses on imagination and creativity. Skills as innovators recognizing the link between self and others. The development of positive thinking.

Non-Cognitive Skills variable in educational administration.

Research on the Economics of labor and economics of education. The variables have the Non-Cognitive Skills to be a key factor in predicting the relationship between human resource development and income after graduation to estimate results from the course. And research in management education. Which are determining factors in the prediction of five components applications to Bann Rod Fai School. Including Dean of the College of Education Science and Vice President of Dhurakij Bundhit University, Paitoon Sinlarat the former Dean of the Faculty of Education Chulalongkorn University, said the Non-Cognitive Skills In an article about learning in the 21st Century and Instructional Development (2012), as well as Wijarn Panich has been reviewed the new pioneering skills of the future new issues: Education for the 21st Century, the definition of Non-Cognitive Skills as a character. In an article about perseverance, curiosity and the energy of a latent trait (2014), both are linked.

Conclusion. While teaching and learning in the 21st Century will focus on developing the skills of the students to line up with the rapidly changing social context that offers competitive rates are very high in every industry and every organization. Contribute to the development of innovative curriculum and teaching process in new ways. Oriented to define the purpose of the courses. A focus on issues of race. Through a form of educational measurement and evaluation with a focus on Cognitive Skills can finally say that. Has neglected to focus on. Non-Cognitive Skills, whether it is emotional skills, social skills in working with others. Skills to understand the others, and skills optimistic, positive or learning, mental or moral.

Currently, there is only a study of the Non-Cognitive Skills will only result in Economics of labor and Economics of education, but the efforts of scholars in education administration to focus on Non-Cognitive Skills, especially if synthetic research Economics of labor and Economics of education. Economist James J. Heckman, Giorgio Brunello and Martin Schlotter and the Jongrak Hongthong, Jonathan Martin, Paitoon Sinlarat, Wijarn Panich, they can be said that the research field of educational administration will bring variable skill or behavior Non-Cognitive skills as a major factor in the forecast in the field of research on educational administration further.

References

- Giorgio Brunello and Martin Schlotter. (2011). Non-Cognitive Skills and Personality Traits: Labour Market Relevance and Their Development in Education & Training Systems. Retrieved October 1, 2022 from http://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=1858066.
- James J. Heckman. (2006). The Effects of Cognitive and Non-cognitive Abilities on Labor Market Outcomes and Social Behavior. Retrieved October 1, 2022 from <http://www.nber.org/papers/w12006>. . (2010). Estimating the Technology of Cognitive and Non-cognitive Skills Formation. Retrieved October 1, 2022 from <http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.3982/ECTA6551>. (2008). Formulating, Identifying and Estimating the Technology of Cognitive and Non-cognitive Skills Formation. Retrieved October 1, 2022 from <http://www.jstor.org/stable/40057370>. The Importance of Non-cognitive Skills: Lessons from the GED Testing Program (2001). Retrieved October 1, 2022 from <https://www.aeaweb.org/articles.php?doi=10.1257/aer.91.2.145>.
- Jonathan Martin. (2016). Next-Generation Non-cognitive Assessment is Needed Now. Retrieved October 1, 2022 from <http://21k12blog.net/2016/01/19/next-generation-noncognitive-assessment-is-needed-now>.
- Jongrak Hongthong. (2012). Effects of Cognitive Skill and Non-Cognitive Skills on Earning Outcomes: A Case of Kornkaen Province of Thailand. NIDA Economic Review. NIDA.
- Paitoon Sinlarat. (2012). Learning in The 21st Century and The Development of Teaching and Learning. (Presentation Document). Office of the Commission on Higher Education.
- Wijarn Panich. (2015). The Skills of Pioneer A New Future: Education for The 21st Century (Introduction of the Book). Siam Commercial Foundation.

Wallaya Nimad (2016). Bann Rod Fai: Activity Report. (Presentation Document). Bann Rod Fai School.

Wiriya Pholphirul. (2013). The Behavioral Skills Determine Success in Life. Retrieved October 1, 2022 from <http://piriya-pholphirul.blogspot.com/2013/09/blog-post.html>.

The Phenomenon of Political 'Fan Clubs' in the Republic of Korea: Key Features and Implications

Leonid Kyianytsia PhD

phukidides@gmail.com

Research Fellow,

I.F. Kuras Institute of Political and Ethnic Studies

of the National Academy of Sciences of Ukraine, (Kyiv, Ukraine)

ABSTRACT

This article is focused on the problems of the development of so-called 'political fan clubs' as a peculiar form of civil society and political participation in the contemporary Republic of Korea. With a reference to the phenomena of political clientelism and political populism, the article argues that the rise of political fan clubs has been a result of an interplay between the pre-established South Korean tradition of political clientelism and the more contemporary brand of populism which has spread to South Korea as well. The theoretical foundation of this article is concerned with linking the insights regarding the relationship between clientelism and populism as a form of political participation while using the case of South Korea as an empirical material. In so doing, the ambivalence of the phenomenon of political fan clubs and their further implications for the development of electoral democracy in South Korea have been duly considered. As it has been shown that the political fan clubs often need an organizational basis in order to have a permanently stable connection, it follows that populist and clientelist ties are mixed up. These politician fan clubs then do not represent an alternative to political clientelism, but rather complement the existing clientelist model of political participation.

KEYWORDS: civil society, political participation, populism, clientelism, fan clubs, Republic of Korea

Received: 25/10/2022

Revised : 02/11/2022

Accepted: 10/11/2022

Introduction. In recent decades, populism has become a buzzword in the political arena. The guiding principle of populism is an absolute priority of the general will of the people (Mudde, 2004, p. 543), while its downside is a radical disengagement from the established elites. The people are “an empty signifier” (Laclau, 2007, pp. 36–40) emerging from two mutually dependent and hostile camps (the people and the elites) (cf. Nam, 2021). On this basis, political demands and programs are remixed and bundled so that the common distinction between left and right spectrum is blurred (Eatwell & Goodwin, 2018). The populist mobilization process is characterized by the simplicity of the line of conflict and the flexibility of the programs. Hence, populism functions as a diffuse notion of anti-establishment struggle on all fronts (Barr, 2009; Laclau, 2005; Mudde, 2004). Populist movements can promote or destroy democracy in all phases of political forms of government (Mudde & Rovira Kaltwasser, 2017, p. 87). The openness and uncertainty of populist movements suggest that both the initial situation of populism and its further trajectories should be clearly charted. This then results in substantial orientations and programs of populism.

Against this background, the present article intends to explore the case of populism in the Republic of Korea. The country has left colonial times (1910–1945) and the devastation of war (1950–1953) behind and has meanwhile integrated into the global society. Parallel to social, political, and economic ruptures caused by external forces, the social dynamics of modern South Korea are characterized by the juxtaposition and hybridity of modernity and tradition. The case study helps, first, to illustrate the interplay of populism with entrenched tradition, and second, to present the differences in that interplay. In this context, the present study will treat the case of so-called ‘political fan clubs’ as integral part of the South Korean political system. It should be noted that the term “fan club” was adopted from the popular cultures of the 1990s after the democratic opening. In an empirical study by Kenny (2017, pp. 189–190), the South Korean system is classified in the category of “patronage democracies” (1988–2012). An exception here is the classification of South Korea as “ambiguous” (neither patronage nor non-patronage democracies) in the period from 2005 to 2012. From this it can be inferred that existing patronage networks around the year 2000 were neither damaged nor dismantled. The explosive question raised after the democratic opening, on the other hand, concerns the further careers of the activists, groups and opposition politicians who actively participated in the movement. One direction is toward a professional political arena, while the other direction is toward newly established intermediary organizations under the umbrella of civil society. In the 1990s, media attention was completely focused on the rapid growth of civil society organizations. When the young consumers of popular music called themselves “fan clubs” and organized themselves collectively, this new form of youth culture received a lot of media attention in South Korea. The emergence of political fan clubs would thus transfer the relationship between fans and pop stars in the mass culture field to the relationship between voters and politicians in the political field (Nam, 2019). Consequently, it will be fruitful to explore what the results of that transfer were and how the rise and proliferation of political fan clubs have impacted the South Korean political life, especially as far as political participation is concerned.

Literature Review. The theoretical considerations on the linking of populism and clientelism are based on the multiple modernities approach, which states that clientelism does not disappear in modernity, but rather coexists with it (Eisenstadt & Roniger, 1984). Further, the coexistence of newly developed populism and existing clientelism is not uncommon in modernity. Hence, Mouzelis (1985) advocates the thesis that both populism and clientelism are to be regarded as equivalent modes of association for political inclusion. In electoral democracy, voters (clients) receive everyday goods, benefits, and services through local and regional intermediaries (brokers). In return, they demonstrate their respect, loyalty and gratitude to the top politician (patron) by casting their vote (Mouzelis, 1985). The participation in the elections of the clientelistically networked citizens can almost be interpreted as a ritual action (Eisenstadt & Roniger, 1984). The populist movement, on the other hand, maintains a hostile relationship between “we” (the people) and “those above” (the elites; Barr, 2009). Hardly any space is given to local or regional politicians, because the mediating broker is rather detrimental to the dichotomous worldview. Sympathetic citizens, usually relegated to the lower ranks as the silent majority or non-voters out of protest in public, would then abruptly participate in the political process (such as street protests or elections) and raise their voices against the established elites (Mouzelis, 1985; Kitschelt, 2000).

If both populism and clientelism belong to the mode of association, i.e. to political inclusion, analytical categories can be applied to both modes. First, material incentives can be used selectively. A bond with the party develops among the citizens who have received a benefit from it and have secured advantages for themselves. The second strategy relies on making political programs attractive and thus involving citizens in their political decision-making processes (Theobald, 1992; Kitschelt, 2000). The third strategy appeals to citizens through charismatic leaders (Nam, 2021). Since they are neither placed in the temporal linearity of tradition to modernity nor placed in the normative axis of democratic vs. undemocratic values, these analytical categories can be suitable for the comparative presentation of populism and clientelism (Kitschelt, 2000). The constant use of material incentives, programmatic orientation and charismatic appeals results in scope for political mobilization that can be described as clientelist or populist (Nam, 2019). When it comes to material incentives, the difference between populism and clientelism seems perfectly clear. In clientelism, leaders (e.g. top politicians) create material incentives aimed at their constituents. The material incentives are redistributed to the grassroots population by regional politicians or sub-organizations. These networks can also take on welfare work within communities. In contrast, material aspects play less of a role in populist networks (Kitschelt, 2000). With regard to their programmatic orientation, clientelist actors need neither develop political programs nor necessarily keep their election promises. With populism, however, a diffuse and simplified program comes to the fore in which “we” (the people) take the establishment as a projection screen (Theobald, 1992). Value orientations such as fundamental rights or popular sovereignty are appealed to for the collective ties of the people, as clientelist voters act out of a sense of duty to a leader. In contrast, in a populist movement, a charismatic leader plays an important role as a saviour (Nam, 2017;

2021). Altogether, these considerations can be considered in order to both underscore a similarity between clientelism and populism and assess the underlying difference between the two.

Methodology. Accordingly, this study will rely on the aforementioned theoretical framework to treat the phenomenon of political fan clubs in South Korea, with the focus on the case study of the ‘Politician Fan Club Nosamo’, which emerged after the 2002 presidential election out of the ranks of the supporters of the presidential candidate Roh Moo-hyun. In addition, other cases of similar ‘fan clubs’ in recent South Korean history will be subject to analysis. Since then, Nosamo has often been held up as the first example of a populist political association in Korean social movements (Kimura, 2009; Jenkins, Sriram, & Choi, 2016; Nam, 2019). The emergence of the politician fan club can be traced back to the political and social consequences of the democratic opening. The democratization movement at the end of the 1980s is seen as a liberation from the old authoritarian regimes that had justified their military-backed rule for more than three decades with severely restricted electoral democracy. The ruling elites come almost exclusively from a region in the south-east of the country, while the opposition politicians tend to come from the south-west. These regionalist networks are based on affiliations to the same educational organization, blood relatives, and region of origin. It follows that, for decades, citizens from the south-east region have been intensely favoured in social life, while those from the south-west have been severely disadvantaged. Contrary to expectations, little has changed in the regionalist split in civilian governments, making the emergence of Nosamo a manifestation of the discontented South Korean citizens’ response to that situation (Nam, 2019; Jenkins, Sriram, & Choi, 2016). Thus the following case study analysis will explore the impact of Nosamo on the relationship between politics and civil society in the Republic of Korea, with a particular emphasis being placed on the notion of political participation.

Results. When the self-proclaimed “Politician Fan Club Nosamo” was founded, the term “Politician Fan Club” was a novelty as a form of civic participation in South Korea. The first characteristic of populism is the protagonist. As the group name Nosamo (the abbreviation of “those who love Roh Moo-hyun” in Korean) indicates, the focus of the movement is one person, Roh Moo-hyun (Nam, 2019). Although he belongs to the elite as a lawyer and politician, he is an outsider within the establishment. Since he made his first career as a lawyer by passing the state examination without a university education, he has no connection to elite educational networks (Nam, 2017). Even though Roh comes from a south-eastern region that was privileged in the old regime, the abolition of clientelist-regional voting pattern was the primary goal of his political career. Due to his anti-elitist attitude towards the clientelist establishment, however, Roh was side-lined within his own party. The bond between Roh and his followers is thus based on the one hand on his political orientation and on the other hand on his personal traits (Lee, 2008). His down-to-earth rhetoric and anti-authoritarian leadership style stand in sharp contrast to the authoritarian establishment and serve to ensure fans see him as both “one of us” versus the elites and as a charismatic leader.

The second salient characteristic of Roh’s ‘fan club’ is the unorganized spontaneous mobilization of his followers (cf. Nam, 2017). Those are in effect a handful of like-minded people who became aware of Roh’s political vision and efforts in the late 1990s. Starting with what was then a newly established online community, they were able to gather more sympathizers, organize themselves, and also

expand their influence into offline activities. The core of the followers who have joined the new intermediary group “Politician Fan Club” are mostly city dwellers who took part in the democratization protest but were disappointed with civil society and civil government and therefore distanced themselves from the political establishment (Nam, 2017; 2019). During the presidential election campaign in 2002, the fan club’s populist voter mobilization reached a climax, as the Nosamo fan club maintained an emotional, personal and direct bond with the candidate Roh Moo-hyun. Although distancing themselves from Roh’s party, Nosamo accompanied Roh’s election campaign in a media-effective manner and gave him material and personal support. With the help of his passionate supporters, Roh managed to win the primary within his party and ultimately win the presidential election, thus becoming the President of the Republic of Korea (2003–2008). After winning the election, however, his fans found themselves in a role conflict between the political actor and the personal fan identities. As a result, the new president’s political fans initially took a wait-and-see attitude towards political disputes during his tenure. Only after Roh’s suicide (May 23, 2009) did his fans come together again as a specific organization (Nam, 2019). Since then, the fan club has been severely restricted to informal meetings between fans, who remember Roh as a private person and political visionary. In the 2017 presidential election, Nosamo once again unleashed explosive power to support Moon Jae-in, Roh’s political comrade and personal friend, in his election campaign, which led him to the presidency (Nam, 2017). However, in September 2019, the “Roh Moo-hyun Foundation” took over all data from Nosamo, so the first politician fan club in South Korea was officially dissolved. Thus its history supposedly came to its closure, yet the legacy of Nosamo appears to endure in South Korean politics of nowadays.

After the politician fan club Nosamo managed to get its star politician into the presidency, many top politicians and their supporters copied this successful concept. If a person wants to run for top office, it is now taken for granted that they will set up their own fan club. Nosamo and subsequent politician fan clubs share characteristics such as strong personal ties, collective and celebratory campaign activities, use of group identification symbols (such as flags, balloons, souvenirs), etc. (Nam, 2019). In addition to the similarities, there are also differences between politician fan clubs with regard to their organizational structure, which is of central importance in the interaction between populism and clientelism. As already pointed out, Nosamo relied on an anti-elitist, charismatic politician and a spontaneous grassroots movement with no help from existing organizations (be it party or civil society). A striking contrast to Nosamo is Parksamo (the acronym for the group of “those who love Park Geun-hye”). In 2004, after the success of Nosamo, a commercial director set up a Parksamo Internet Cafe and presented himself as a follower of Park Geun-hye. The fans at the internet cafe worshipped Park’s family (then-leader Park Geun-hye, her father and assassinated former President Park Chung-hee (1961–79), and her mother, who was also assassinated). In contrast to Nosamo, Parksamo relied on authoritarian protagonists under the old regime and its clientelistic mass organizations supported. In this respect, Parksamo seemed less populist and more like a broker organization between the client and the patron. Moreover, Parksamo did

not refer to the fact of hostile relations between ordinary citizens and established elites. The regionalist split was then increasingly reproduced for the presidential seizure of power, Parksamo hence perpetuating a “political machine” of patronage institutions through the name of the fan club (Kim, 2017).

Subsequently, Park Geun-hye was elected president in 2013, but was unable to serve her five-year term after she was impeached by the Constitutional Court over corruption scandals (2017). This event brought their Parksamo fan club to a turning point, as left-leaning political elites and communist activists have been blamed for the misery. The disgraced president was seen as a victim of the establishment, while the nation of Korea and the Korean people should face doom. Accordingly, the Korean national flag (possibly also the American flag) was used as a protest symbol. Only then did right-wing conservative forces, including Parksamo, adopt a clear right-wing populist position, which is characterized by spontaneous mobilization, emotions such as fear and anger, or identification as patriots (Kim, 2017). Another politician fan club is MB-Sarang (the abbreviation of “Lee Myung-bak’s supporters”), which was formed in 2006 for the eponymous right-wing conservative party’s presidential candidate. Lee Myung-bak owes much of his popularity to his staging as a self-made entrepreneur (Hyundai CEO, 1965–1992) and political career as mayor of Seoul (2002–2006). He differs from conventional elites in that he has achieved success alone, without the support of clientelist networks, and as CEO of a corporation has nothing in common with the usually corrupt political elites. In doing so, he prevailed in the primaries within the right-wing conservative party against Park Geun-hye, the party’s most powerful politician. As a result, Lee was able to gain support from the party’s regionalist networks. However, his MB-Sarang fan club quickly lost importance, since after him winning the 2007 election, clientelist networks once again took precedence in his government (Nam, 2019; Kim, 2017). Finally, another politician fan club similar to Nosamo in terms of leadership and mobilization is Ahnsamo (the abbreviation of the group of “those who love Ahn Cheol-soo”), which was formed in 2012. Like the politician fan clubs Nosamo and MB-Sarang, Ahnsamo cultivates its image by clearly distancing itself from the established (corrupt) elite. To the contrary, Ahn portrayed himself not as a professional politician, but a professor at an elite university and an IT entrepreneur. Unlike Lee Myungbak, Ahn Cheol-soo has not opted for a regionalist party, but (like Roh Moo-hyun) aspired for a new supra-regional party. In the early presidential election in 2017, Ahn was one of the forerunners, but lost to Moon Jae-in, as already noted above. Moon, a human rights lawyer and politician, is best known as a close friend of the late President Moo-hyun Roh. After Roh’s death, Moon served as Chairman of the Board of the Roh Moo-hyun Foundation (2010–12). As expected, his fan club Moonfan (since 2016) has adopted Roh’s fans and sympathizers on the one hand and Roh’s political visions and programs on the other. His victory in the 2017 presidential election can be understood to a large extent as a déjà vu of the 2002 election campaign, hence further underscoring the vitality and endurance of political fan clubs in general and the continuity of Nosamo’s appeal in particular (Nam, 2019).

In the previous paragraphs, the example of South Korea was used to explore how a populist voter movement emerges from a clientelist democratic society and how both interact (Nam, 2019). In

conclusion, it can be formulated that the interaction between populism and clientelism can be described as ambivalent (both competing and complementary). Populist movement groups (e.g., Nosamo) challenge clientelist networks to a duel. In the former, the focus is on a leader who embodies the main program and who attracts sympathizers with their charismatic charisma. In the latter, clientelist actors combine loyalty, respect and gratitude towards a leader. Populist and patronage networks compete with each other to gain top political office and to defend their interests and ideas. Likewise, a complementary form can emerge that imitates the concept of the successful fan club but is organizationally based on clientelist networks (e.g. Parksamo). Populist fan clubs often need an organizational basis in order to have a permanently stable connection with their target politicians (e.g., MB Sarang). It follows that populist and clientelist ties are mixed up, with these politician fan clubs often failing to represent an alternative to clientelism but rather complementing clientelistic exchange relationships. According to studies of voting behaviour in consecutive presidential elections (National Election Commission, 2013), personality prevails over political programs and parties: 55.7% against 23.5% and 8.4% in 2002; 39.2% versus 27.1% and 18.1% in 2007; 45.5% versus 27.4% and 17.6% in 2012. The 19th presidential election (2017) is no exception in this regard (Jeong, 2017). On closer inspection, the electoral statistics indicate a slight change in voting behaviour. Among the younger generation, voting decisions are increasingly being made on the basis of political programs. However, it is still unclear to what extent this generational difference can be interpreted as a long-term cohort effect. In the early-2000s South Korea, civil society, which, in contrast to clientelist or populist networks, relies on program-oriented strategies, became the gathering place for the diversity of intermediary organizations. Civil organizations that emerged from the democratization process can be found here together with resurgent right-wing conservative/radical organizations (Kern & Nam, 2009; Nam, 2019). This led to a polarization of civil society, which significantly blocks factual discussions and the consensus-building between activists. It has to be said that due to the widespread presence and general acceptance of politician fan clubs, personal reference in the area of political affiliations will increasingly play a central role. As well-known leaders gradually lose their popularity and relevance, the search for a (potential) star politician becomes of paramount importance. In this sense, the rise of political fan clubs in the Republic of Korea can be viewed as a reflection of the ambiguous impact of political fan clubs on the processes and patterns of political participation.

Conclusion. The case of political / politician clubs in the Republic of Korea demonstrates how the persistence of clientelistic institutions may combine with newly emergent populist movements and groups to result in a combined and deeply ambiguous outcome for the respective national political system. Finally, another question should be briefly addressed, namely whether and to what extent the concept of the interaction of populism and clientelism can also be applied to Western, liberal-democratic countries. Up until now, institutionalized representative democracy has almost exclusively been assumed to be the historical fact for the existence of right-wing populism in Western countries (Mudde & Rovira Kaltwasser,

2017, p. 87). Therefore, there is a debate in science and in public as to whether the existing democracy will be abolished by the populist wave or whether it will be saved from erosion (Plattner, 2010; Eatwell & Goodwin, 2018). On the other hand, recent studies focus on the persistence of clientelism in some European countries (such as Greece and Ireland; see, e.g., Afonso, Zartaloudis, & Papadopoulos, 2015). This creates a new research task, namely, to relate the development of right-wing populism in Western countries not only to representative democracy, but also to the continuing clientelism. In this sense, the case study analysis presented in this article may in effect have far-reaching consequences for studying the relationship between politics and civil society through the lens of political participation.

References

- Afonso, A., Zartaloudis, S., & Papadopoulos, Y. (2015). How party linkages shape austerity politics: Clientelism and fiscal adjustment in Greece and Portugal during the eurozone crisis. *Journal of European Public Policy*, 22(3), 315-334.
- Barr, R. R. (2009). Populists, outsiders and anti-establishment-politics. *Party Politics*, 15(1), 29-48.
- Eatwell, R., & Goodwin, M. (2018). *National populism: The revolt against liberal democracy*. Penguin UK.
- Eisenstadt, S. N., & Roniger, L. (1984). *Patrons, clients and friends: Interpersonal relationships and the structure of trust in society*. Cambridge University Press.
- Jenkins, M., Sriram, S., & Choi, J. (2016). A comparative analysis of collective action frames in Nosamo and the Tea Party. *Asian Journal of Comparative Politics*, 2(3): 293-307.
- Jeong, H. O. (2017). Election debate (issue) and voting behavior. In Korean Political Science Association (Ed.), *An external evaluation of the 19th Presidential Election* (pp. 329-361). Seoul: National Election Commission.
- Kenny, P. D. (2017). *Populism and patronage: Why populists win elections in India, Asia, and beyond*. Oxford University Press.
- Kern, T., & Nam, S.-H. (2009). The making of a social movement: Citizen journalism in South Korea. *Current Sociology*, 57(5), 637-660.
- Kim, W.-b. (2017). Language, emotion and collective behaviour: The case of anti-impeachment rally of President Park Geun-hye. *Munhwa-wa Sahoe*, 25, 7-59.
- Kimura, K. (2009). A populist with obsolete ideas: The failure of Roh Moo-hyun. In K. Mizuno & P. Phongpaichit (Eds.), *Populism in Asia* (pp. 167-180). Singapore: National University of Singapore Press in association with Kyoto University Press.

- Kitschelt, H. (2000). Linkages between citizens and politicians in democratic polities. *Comparative Political Studies*, 33(6/7), 845-879.
- Laclau, E. (2005). *On populist reason*. Verso.
- Laclau, E. (2007). *Emancipation(s)*. Verso.
- Lee, M. (2008). The logic of populist discourse and its cultural frame in Korea: An analysis of the former president Roh Moo-Hyun's reformist rhetoric. *Journal of Social Sciences*, 4(3), 178-188.
- Mouzelis, N. P. (1985). On the concept of populism: Populist and clientelist modes of incorporation in semiperipheral polities. *Politics and Society*, 14(3), 329-348.
- Mudde, C. (2004). The populist Zeitgeist. *Government and Opposition*, 39(4), 541-563.
- Mudde, C., & Rovira Kaltwasser, C. (2017). *Populism: A very short introduction*. Oxford University Press.
- Nam, S.-H. (2017). Spontane Mobilisierung und der Wandel kollektiver Formationen im Internet. Eine Fallstudie zur PEGIDA-Bewegung. *Forum Qualitative Sozialforschung*, 18(1).
- Nam, S.-H. (2019). Intermediäre Akteure hinter den Kulissen demokratischer Wahlen. Der Fall Südkorea. *ASIEN*, 150/151, 52-71.
- Nam, S.-H. (2021). PEGIDA: Identity formation of 'the people' in times of crises. *International Journal of Sociology*, 51(2), 163-170.
- National Election Commission. (2013). *A Survey of Voters' Perception in the 18th Presidential Election*. Seoul: Daehan Inshwaesa.
- Plattner, M. F. (2010). Democracy's past and future: Populism, pluralism, and liberal democracy. *Journal of Democracy*, 21(1), 81-92.
- Theobald, R. (1992). On the survival of patronage in developed societies. *European Journal of Sociology*, 33(1), 183-191.

Labor resources in the agriculture of Ukraine and their financial security: regional aspect

Totska Olesia

Totska.Olesia@vnu.edu.ua

professor of the department of finance,

Lesya Ukrainka Volyn National University

43021 Lutsk – 28 Vynnychenko St.

ABSTRACT

Financial and quantitative indicators characterizing work in the agricultural economy of Ukraine have regional differences. The purpose of this study is a comprehensive analysis of the pre-war state of the regions of Ukraine in terms of the number and incomes of full-time agricultural workers and the formation of proposals for the development of the agro-industrial sector in the regions that fell into different zones as a result of the rating in the post-war period. The following methods were used to realize the set goal: ranking – to determine the position of each region of Ukraine according to selected financial and quantitative indicators of labor in agriculture; graphic—for the zoning of the regions of Ukraine depending on the received positions based on the results of the rating. It was determined that in 2021, the average registered number of full-time agricultural workers in the regions of Ukraine ranged from 1.2 thousand people (Transcarpathian region) to 29.7 thousand people (Poltava region). Poltava, Kyiv, and Cherkasy regions are the leaders in this indicator; Ivano-Frankivsk, Chernivtsi and Zakarpattia regions are outsiders. At the same time, the average monthly salary of full-time agricultural workers in the regions of Ukraine in the analyzed period ranged from 259.2 euros (Odesa region) to 504.1 euros (Ivano-Frankivsk region). Ivano-Frankivsk, Ternopil, and Lviv regions are the leaders in terms of financial indicators; Rivne, Chernivtsi and Odesa regions are outsiders. According to the levels of the number of full-time agricultural workers and their wages, the regions of Ukraine are classified into seven different zones. Only eight regions or 32% fell into zones with a clear position (very high, high, medium, low and very low level), all other regions fell into zones of imbalances.

KEYWORDS: wages, number of full-time employees, agriculture, regions, Ukraine

Received : 07/09/2022

Revised : 04/11/2022

Accepted : 12/11/2022

1. Introduction. Agriculture is one of the most promising types of economic activity in Ukraine in the context of export activity. However, financial and quantitative indicators characterizing work in the country's agriculture have regional differences. Therefore, it is advisable to analyze the number and incomes of full-time agricultural workers in the regions of Ukraine, determine their minimum and maximum values, etc. The study of the agro-industrial complex of Ukraine appears to be especially relevant during military operations on its territory, which negatively affect the formation of personnel and material potential of agriculture, as well as the food security of not only Ukraine, but also the countries to which it previously exported agricultural products.

2. Literature Review. Analyzing modern scientific works in this context, three directions of research can be distinguished:

1. Financial aspects of work in the agricultural economy of Ukraine: social and economic conditions that can facilitate the transition of young men from the working class to independent agricultural work (Deffontaines, 2021); the state of budget financing for the development of rural areas (Dema et al., 2019); structural distortions in the distribution of newly created value between the main subjects of land relations (Khodakivska & Mohylnyi, 2018); creation of gross added value in agriculture (Mykhailov et al., 2020); a system of economic factors that determine the efficiency of agricultural enterprises (Shevchenko et al., 2020); wage indicators in agriculture (Vasylieva, 2019).

2. Quantitative indicators of labor in the agricultural economy of Ukraine: personnel security of agricultural enterprises (Kilnitska et al., 2020).

3. Financial and quantitative aspects of work in the agriculture of Ukraine: the influence of wages on the number of agricultural workers (Makhsma, 2013); the influence of the area of agricultural land, the number of enterprises, the number of employees and the total cost of production on the size of the net income of agricultural cooperatives (Shelenko et al., 2022); problems of declining employment and low wages (Tiurina et al., 2021).

In contrast to the scientific works of the mentioned authors, the purpose of this study is a comprehensive analysis of the regions of Ukraine in terms of the number and incomes of full-time agricultural workers and the formulation of proposals for the development of the agro-industrial sector in the regions that fell into different zones as a result of the rating, in the post-war period.

3. Methodology. The following methods were used to realize the goal:

1. Ranking – to determine the position of each region of Ukraine according to selected financial and quantitative indicators of labor in agriculture in 2021 (pre-war period).

2. Graphic – for zoning regions of Ukraine depending on the received positions based on the results of the rating.

Note that the statistical data (State Statistics Service of Ukraine, 2022) for 2021 are presented without taking into account the temporarily occupied territory of the Autonomous Republic of Crimea, the city of Sevastopol, and temporarily occupied territories in the Donetsk and Luhansk regions.

For the analysis, data on 24 regions of Ukraine and the city of Kyiv, the capital of Ukraine, were used.

4. Results. In 2021, the average registered number of full-time agricultural workers in Ukraine was 345.3 thousand people (State Statistics Service of Ukraine, 2022). A more detailed regional distribution of this quantitative indicator is given in column 3 of **Table 1**.

Table 1. The number and wages of full-time agricultural workers by regions of Ukraine in 2021

No	Region	The average registered number of full-time employees, thousands of people	Average monthly salary of full-time employees, euros (at the rate of 1 euro = 32.31 UAH)
1	Vinnytsia	25.8	387.3
2	Volyn	7.0	341.5
3	Dnipropetrovsk	18.7	318.4
4	Donetsk	12.7	352.1
5	Zhytomyr	11.3	372.9
6	Transcarpathian	1.2	335.2
7	Zaporizhzhia	15.1	300.1
8	Ivano-Frankivsk	2.9	504.1
9	Kyiv	26.3	383.4
10	Kirovohrad	18.3	324.5
11	Luhansk	8.6	382.4
12	Lviv	7.0	434.9
13	Mykolaiv	11.3	315.5
14	Odesa	14.0	259.2
15	Poltava	29.7	361.7
16	Rivne	4.9	294.4
17	Sumy	16.0	389.0
18	Ternopil	11.4	455.2
19	Kharkiv	17.9	386.7
20	Kherson	13.9	321.6
21	Khmelnitskyi	17.5	382.7
22	Cherkasy	26.3	384.0
23	Chernivtsi	2.0	274.1
24	Chernihiv	22.3	398.6
25	the city of Kyiv	3.2	370.0
Ukraine		345.3	363.1

Source: Author's calculation based on data from the State Statistics Service of Ukraine and the National Bank of Ukraine (State Statistics Service of Ukraine, 2022; National Bank of Ukraine, 2022).

At the same time, in **2021**, the average monthly salary of full-time agricultural workers in Ukraine in terms of euros at the official hryvnia exchange rate (average for the period) set by the National Bank of Ukraine amounted to **363.1** euros. A more detailed regional distribution of this financial indicator is given in column **4** of Table **1**.

According to **Table 1** (column **3**), in the analyzed period, the average registered number of full-time agricultural workers in the regions of Ukraine ranged from **1.2** thousand people (Transcarpathian region) to **29.7** thousand people (Poltava region).

Agricultural workers were distributed by region as follows:

- more than **20,000** people: Vinnytsia, Kyiv, Poltava, Cherkasy and Chernihiv regions (five regions);
- more than **10,000** people: Dnipropetrovsk, Donetsk, Zhytomyr, Zaporizhzhya, Kirovohrad, Mykolaiv, Odesa, Sumy, Ternopil, Kharkiv, Kherson and Khmelnytskyi regions (**12** regions);
- less than **10,000** people: Volyn, Transcarpathian, Ivano-Frankivsk, Luhansk, Lviv, Rivne and Chernivtsi regions, as well as the city of Kyiv (eight regions).

According to **Table 1** (column **4**), in the analyzed period, the average monthly salary of full-time agricultural workers in the regions of Ukraine ranged from **259.2** euros (Odesa region) to **504.1** euros (Ivano-Frankivsk region). The wages of agricultural workers were distributed by region as follows:

- more than **400** euros: Ivano-Frankivsk, Lviv and Ternopil regions (three regions);
- more than **300** euros: Vinnytsia, Volyn, Dnipropetrovsk, Donetsk, Zhytomyr, Transcarpathian, Zaporizhzhya, Kyiv, Kirovohrad, Luhansk, Mykolaiv, Poltava, Sumy, Kharkiv, Kherson, Khmelnytsky, Cherkasy and Chernihiv regions, as well as the city of Kyiv (**19** regions);
- less than **300** euros: Odesa, Rivne and Chernivtsi regions (three regions).

The ratings of the regions of Ukraine according to the selected financial and quantitative indicators of labor in agriculture are presented in **Table 2**. Note that in the case of identical indicators (for example, the average registered number of full-time agricultural workers in the Kyiv and Cherkasy regions was equal to **26.3** thousand people), their rankings were the same and equal to the highest possible position (**2** and **2**, not **2** and **3**).

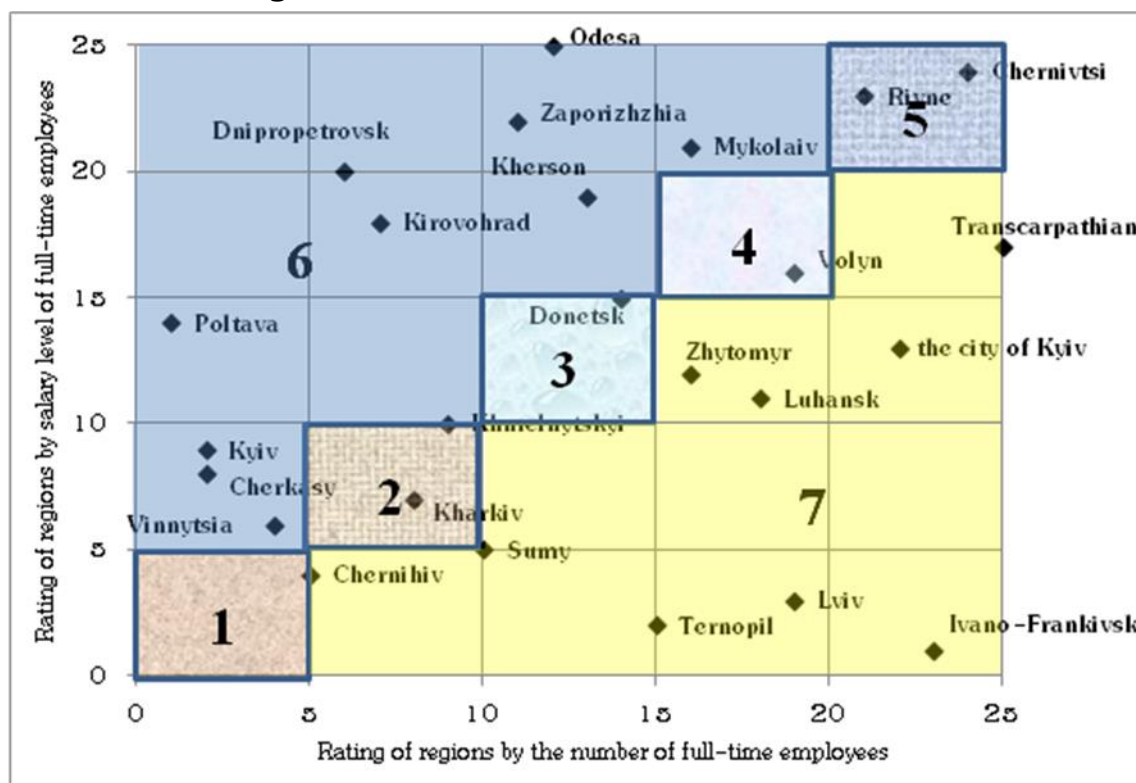
Table 2. Ranking of the regions of Ukraine by the level of full-time agricultural workers and their wages in 2021

No	Region	Rating of regions by the level of the average registered number of full-time employees	Rating of regions by the level of average monthly salary of full-time employees
1	Vinnitsia	4	6
2	Volyn	19	16
3	Dnipropetrovsk	6	20
4	Donetsk	14	15
5	Zhytomyr	16	12
6	Transcarpathian	25	17
7	Zaporizhzhia	11	22
8	Ivano-Frankivsk	23	1
9	Kyiv	2	9
10	Kirovohrad	7	18
11	Luhansk	18	11
12	Lviv	19	3
13	Mykolaiv	16	21
14	Odesa	12	25
15	Poltava	1	14
16	Rivne	21	23
17	Sumy	10	5
18	Ternopil	15	2
19	Kharkiv	8	7
20	Kherson	13	19
21	Khmelnyskyi	9	10
22	Cherkasy	2	8
23	Chernivtsi	24	24
24	Chernihiv	5	4
25	the city of Kyiv	22	13

Source: Author's calculation based on the data of Table 1.

According to **Table 2**, Poltava, Kyiv, and Cherkasy regions are the leaders in terms of quantitative indicator; outsiders are Ivano-Frankivsk, Chernivtsi and Transcarpathian regions. At the same time, Ivano-Frankivsk, Ternopil, and Lviv regions are the leaders in terms of financial indicator; outsiders are Rivne, Chernivtsi and Odesa regions.

The results of the zoning of the regions of Ukraine according to the rating positions obtained in **Table 2** are shown in **Fig. 1**.

Zone 1 – very high level;

zone 2 – high level;

zone 3 – medium level;

zone 4 – low level;

zone 5 – very low level;

zone 6 – an imbalance zone with a higher level of the number of full-time employees;

zone 7 – an imbalance zone with a higher level of wages of full-time employees.

Figure 1. The rating matrix of the zoning of the regions of Ukraine by the levels of the number of full-time agricultural workers and their wages

Source: Author's calculation based on data from Table 2.

In this matrix, all regions of Ukraine are divided into seven zones:

zone 1 – very high level (both rating positions from 1 to 5) – Chernihiv region (4% of regions);

zone 2 – high level (both rating positions from 5 to 10) – Sumy, Kharkiv and Khmelnytskyi (12%);

zone 3 – medium level (both rating positions from 10 to 15) – Donetsk (4%);

zone 4 – low level (both ranking positions from 15 to 20) – Volyn (4%);

zone 5 – very low level (both ranking positions from 20 to 25) – Rivne and Chernivtsi (8%);

zone 6 – an imbalance zone with a higher level of the number of full-time employees – Vinnytsia, Dnipropetrovsk, Zaporizhzhya, Kyiv, Kirovohrad, Mykolaiv, Odesa, Poltava, Kherson and Cherkasy (40%);

zone 7 – an imbalance zone with a higher level of wages of full-time employees – Transcarpathian, Zhytomyr, Ivano-Frankivsk, Luhansk, Lviv and Ternopil, as well as the city of Kyiv (28%).

As you can see, eight regions fell into the zones with a clear position, 17 regions – into the zones of imbalances.

It is worth noting that as a result of the Russian aggression, which began on February 24, 2022, Ukrainian agriculture, like other industries, suffered significant losses. According to the Center for Food and Land Use Research of the Kyiv School of Economics, the damage caused by the war in agriculture amounted to 4,292.3 million dollars USA, namely:

- agricultural land and unharvested harvest of winter crops – 2,135 million dollars USA;
- machine equipment – 926.1 million dollars USA;
- warehouses – 272.4 million dollars USA;
- animal husbandry – 136.4 million dollars USA;
- perennial crops – 89.1 million dollars USA;
- production factors (for example, fuel) – 119.6 million dollars USA;
- stored products – 613.0 million dollars USA (KSE Center for Food and Land Use Research, 2022).

In addition, significant problems appeared with the export of grain:

- Ukrainian ports can put into operation only a small part of their pre-war capacities;
- when dry goods enter the Black Sea, they are checked for weapons smuggling (an expensive procedure);
- when dry cargoes leave the Black Sea, they are checked for stolen grain (an expensive procedure);
- many insurance companies refuse to insure transportation in the conflict zone (Lachan & Saakov, 2022).

As a result, a significant part of the harvested crop remains on the territory of Ukraine.

There is also significant migration of the population of Ukraine as a result of the war.

The above-mentioned factors definitely have a negative impact on the current indicators of Ukrainian agriculture.

5. Conclusion. Work in agriculture in the regions of Ukraine can be characterized both quantitatively and financially. In particular, in 2021 (pre-war period), the number of full-time agricultural workers in the regions of Ukraine ranged from 1.2 thousand people to 29.7 thousand people. Poltava, Kyiv, and Cherkasy regions are the leaders in this indicator; Ivano-Frankivsk, Chernivtsi and Zakarpattia regions are outsiders.

At the same time, in the analyzed period, the average monthly salary of full-time agricultural workers in the regions of Ukraine ranged from 259.2 euros to 504.1 euros. Ivano-Frankivsk, Ternopil, and Lviv regions are the leaders in this indicator; Rivne, Chernivtsi and Odesa regions are outsiders.

The results of the zoning of the regions of Ukraine according to the obtained rating positions based on the financial and quantitative indicators of labor in agriculture in 2021 showed that only eight regions or 32% were included in the zones with a clear position (very high, high, medium, low and very low level), all other regions fell into imbalance zones.

Taking into account the obtained results, the development of agriculture in Ukraine requires:

- a) end military operations in Ukraine;

b) restore the material and technical base of enterprises of the agro-industrial complex and return workers who migrated due to the war;

c) for the region included in zone 1 – to maintain a high level of personnel potential and financial support of employees;

d) for regions that have fallen into zones 2–5 – gradually move to zones with a higher level of the number of full-time agricultural workers and their wages;

e) for regions that have fallen into zones 6–7 – to balance the imbalance by raising the unbalanced rating position of the quantitative or financial indicator of agricultural development.

We see the prospects for further research in the study of the quantitative and financial indicators of the agro-industrial complex of Ukraine for 2022 in the regional dimension and their comparison with the results obtained for 2021, the identification of changes and the formation of new proposals.

References

- Deffontaines, P. (2021). "Working for yourself?" Small farmers in post-socialist Ukraine. *Nouvelle Revue du Travail*, 18. <https://doi.org/10.4000/nrt.8340>
- Dema, D., Abramova, I., & Nedilska, L. (2019). Financial and economic conditions of rural development in Ukraine. *Eastern Journal of European Studies*, 10(1), 199–220. https://ejes.uaic.ro/articles/EJES2019_1001_DEM.pdf
- Khodakivska, O., & Mohylnyi, O. (2018). The modern state agricultural policy of Ukraine: Problems of countries with transition economy. *Public Policy and Administration*, 17(4), 526–538. <https://doi.org/10.13165/VPA-18-17-4-03>
- Kilnitska, O., Starunska, L., & Pereuda, S. (2020). Personnel safety of agricultural enterprises of Ukraine: Assessment and directions of provision. *Scientific Horizons*, 23(11), 70–80. [https://doi.org/10.48077/scihor.23\(11\).2020.70-80](https://doi.org/10.48077/scihor.23(11).2020.70-80)
- KSE Center for Food and Land Use Research. (2022, June 8). *Review of war damage in the agriculture of Ukraine. Indirect damage assessment*. https://kse.ua/wp-content/uploads/2022/06/Damages_report_issue1_ua.pdf (In Ukrainian).
- Lachan T., Saakov V. (2022, August 15). *Why is grain export from Ukraine so sluggish?* <https://www.dw.com/uk/popri-zernovij-koridor-eksport-zernovih-z-ukraini-dosi-mlavij/a-62811221> (In Ukrainian).
- Makhsma, M. (2013). Dynamics of wages in agriculture and its impact on employment of rural population. *Economic Annals-XXI*, 9-10(2), 37–40.
- Mykhailov, A., Mykhailova, L., Kyrychenko, T., Haiyan, Y., & Zhiping, H. (2020). Innovative approaches in the management of human capital development in the context of rural population's life quality improvement. *International Journal for Quality Research*, 14(4), 1291–1302.
- National Bank of Ukraine. (2022). *Official exchange rate of the hryvnia to foreign currencies (average for the period)*. Retrieved August 4, 2022, from <https://bank.gov.ua> (In Ukrainian).
- Shelenko, D., Balaniuk, I., Shpykuliak, O., Sas, L., Humeniuk, M., & Matkovskiy, P. (2022). Simulation of change in performance indicators (net profit, land area, number of employees) of agricultural cooperatives of Ukraine. *Scientific Papers. Series "Management, Economic Engineering in Agriculture*

- and *Rural Development*, **22**(1), 569–578.
https://managementjournal.usamv.ro/pdf/vol.22_1/Art64.pdf
- Shevchenko, A., Petrenko, O., & Orlova, V. (2020). Study of factors influencing the efficiency of agricultural enterprises in Ukraine. *Scientific Horizons*, **23**(9), 68–76.
[https://doi.org/10.48077/scihor.23\(9\).2020.68-76](https://doi.org/10.48077/scihor.23(9).2020.68-76)
- State Statistics Service of Ukraine. (2022). *Statistical collection “Labor of Ukraine 2021”*. Retrieved August 4, 2022, from
https://ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/2022/zb/08/zb_pr_ukr_2021.pdf (In Ukrainian).
- Tiurina, A., Kapelista, I., Omelchenko, A., Obykhod, H., & Pavliuk, S. (2021). Sustainable economic development of Ukraine through the agro-sector growth. *Scientific Horizons*, **24**(12), 92–101.
[https://doi.org/10.48077/scihor.24\(12\).2021.92-101](https://doi.org/10.48077/scihor.24(12).2021.92-101)
- Vasyliieva, N. (2019). Improvement of agricultural management: Functional comparative approach. *Montenegrin Journal of Economics*, **15**(1), 227–238. <https://doi.org/10.14254/1800-5845/2019.15-1.17>

The historical memory of Russians as a source of anti-Western sentiment

Asaturov Sergei

asaturov555@ukr.net

*PhD, docent. Department of international relations and social sciences,
National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine
(Kyiv, Ukraine)*

Martynov Andrei

martynov.andriy15@gmail.com

*Dr., Habil (History), Professor Department of international relations and foreign policy of Ukraine,
Institute of History of Ukraine, National Academy of Sciences of Ukraine
(Kyiv, Ukraine)*

ABSTRACT

In the late 1980s and early 1990s, the opposition between European history and Russian imperial history, as well as Soviet history, accelerated the process of losing the myths of historical narrative. The analysis of this experience has become the subject of developments in modern Russia concerning the so-called information-psychological weapons. "Historical politics" should protect the traditional perception of Russian historical myths, social values and national heroes. The dominant is the asymmetric mirror attitude towards the liberal West as the antipode of Russian civilization. This did not prevent Russian dictators from modernizing Russia through cluster westernization. The misunderstanding of the imperial mentality by the elite and society forms the matrix of Russian historical memory. The anti-Western myth has become a mechanism of social consensus in Russia. The degree of anti-Western sentiment varies at the levels of official collective historical memory, the historical memory of social cohorts, and individual historical memory. The greatest dissonance is observed between individual and collective memories. The Second World War remains at the center of Russian historical memory. This story is used to legitimize the policy of modern Russia. Historical memory has become an instrument of geopolitical revenge for the Russian authorities. The resumption of control over the territory of Ukraine was the idea of returning to the myth of the "Kyiv roots" of the Russian empire. Sociological data show that a significant part of Russian society remains Soviet people in terms of the type of thinking. This phenomenon manifests itself despite the wide availability of information about the cost of revolutions and Stalinism. The society which is in a transitive state, continues to identify itself with the Soviet historical memory. Russia and the West claim the monopoly of their principles of the universality of the values of their own civilization. This is the root cause of anti-Westernism and Russophobia. Freedom from the West, including in the sphere of historical memory, is gradually becoming an attempt to gain freedom from freedom.

KEYWORDS: anti-Western sentiment, historical memory, historical politics, Russia.

Received: 30/10/2022

Revised : 10/11/2022

Accepted: 12/11/2022

Introduction. Historical science is different from historical memory. Memory is a subjective phenomenon. The German sociologist Max Weber developed the concept of rejecting value judgments as the basis of a scientific picture of the world in the humanities (Volker, 2010). In the 20s of the 21st century, there is a departure from this tradition in the sphere of propaganda, wars of historical memory, postmodern post-truth. Actually, this trend became noticeable in the late 1980s. During the years of perestroika, comparative studies of the history of the USSR with European history became an important social engineering project to change the stereotypes of perception of Soviet history of 1917–1991, and then most of the thousand-year Russian history.

The analysis of this experience has become the subject of developments in modern Russia of information and psychological weapons. At the strategic level, these technologies of the “politics of history” are designed to protect the traditions of perception of Russian historical myths, social values and national heroes. Accordingly, uncontrolled public discussions on these topics or attempts to discredit them are viewed in Russia as psychological special operations that can contribute to a gradual change in the entire coordinate system of collective historical memory. Russian illiberal elites and public opinion led by them perceive the protection of traditional (pre-postmodern) historical memory as an outpost of protecting mass consciousness from external information influence in the context of so-called network wars or hybrid wars.

Analysis of the main research problems. Historical memory is the basis of the identity of any society. A. Etkind in the monograph “Internal colonization. Imperial experience of Russia” analyzed the process of formation of the official imperial historical narrative (Etkind, 2013). A monographic project for the creation of “the history of people, not the history of processes and forces”, implemented under the editorship of the Russian historian A. Zubov in the book of the group of authors “History of Russia. 20th century: 1939–2007” ends with a quote from the Russian philosopher Ivan Ilyin: “We, the Russian people, are called not only to know the history of our fatherland, but also to see in it the struggle of our people for its original spiritual face” (Russian history, 2011, p. 614). Of course, such originality remains a phenomenon of an asymmetrical mirror attitude towards the liberal West as the antipode of Russian civilization.

In its extreme forms, such a Russia–West opposition can lead to what Vladimir Kantor formulates as “rejection of Europeanism – a path beyond history” (Kantor, 2004). However, Russia’s greatest dictators have forcibly modernized Russia through its limited cluster westernization. However, it is symbolic that the Stalinist struggle against cosmopolitanism unexpectedly found itself in the same diagnosis of that historical era as the conceptual developments of the ideologists of the “eternally yesterday” (in relation to Soviet memory) representatives of the white movement. In 1948–1954 Ivan Ilyin (1883–1954), the ideologist of the Russian All-Military Union, systematized Russia’s historical claims to the West in a series of articles. “Western Europe does not know us,” wrote I. Ilyin, “because the Russian language is alien to it. Russian (Orthodox) religiosity is alien to Western Europe, the Slavic–Russian contemplation of the world, nature and man is alien to it. A Russian person lives, first of all, with his heart and imagination, and only then with his will and mind. (Ilyin, 2011, p.84–85).

Ludmila Dymerskaya-Tsigelman analyzed interesting characteristics of the spiritual origins of National Socialism and Russian communism in reflections on this topic by Thomas Mann and Nikolai Berdyaev (Dymerskaya-Zygelman, p. 1). On the example of these thinkers, significant for German and Russian cultures, we see the consonance of the conceptual ideological matrices of totalitarian regimes.

However, the historical origins of these regimes in Germany and Russia are, of course, different. The Eurasian civilization specificity is organically superimposed on the Russian tradition of authoritarianism or totalitarianism. "People," writes Russian sinologist V. Malyavin, "tend to turn history into an illustration of their fictions about themselves" (Malyavin, 2015, p. 18). According to this researcher, the fundamental difference between Russia and Europe is that Europe "was able to develop – the only one of all world civilizations – a consistently critical, in essence, transcultural self-awareness" (Malyavin, 2015, p. 20). Therefore, sums up V. Malyavin, "Russian history is the result of a systematic misunderstanding by the educated elite of society of the foundations of the Russian way of life" (Malyavin, 2015, p. 21). In particular, "history in Eurasia does not have a linear development, it consists of single, but enduring events, self-sufficient cycles that occur outside of chronology, in fact metahistorical" (Malyavin, 2015, p. 67). In addition, the author aptly notes, "Russian history is the result of a systematic misunderstanding by Russian society of its own foundations" (Malyavin, 2015, p. 121). At the intersection of such dialectical tendencies of misunderstanding by the elite and society of their own foundations, a matrix of Russian historical memory is being formed.

The historical justification for the phenomenon of Russophobia in the West was presented by Leonid Luks in an article devoted to the problem of perception of the image of Russia by Western public opinion in the period from the victory over Napoleon to the Crimean War (Lux, p. 1). The Russian Empire broke the racist colonial narrative of the West that was taking shape in the middle of the 19th century. The anti-Western myth has become a mechanism for social consolidation in Russia. Ivan Ilyin summed up that "Europeans need a bad Russia: barbaric, in order to "civilize" it in their own way; threatening with its size, so that it can be dismembered; aggressive, in order to organize a coalition against it; reactionary, in order to justify the revolution in it and demand a republic for it; religiously corrupted in order to break into it with the propaganda of reforms or Catholicism; economically untenable to claim her unused spaces; on its raw materials, or at least on lucrative trade agreements and concessions. But, if this rotten Russia can be strategically used, then the Europeans are ready to make alliances with her and demand military efforts from her to the last drop of her blood (Ilyin I., 2011, p. 44). Proceeding from this, I. Ilyin stated that "we are not students of the West and not teachers. We are disciples of God and teachers to ourselves" (Ilyin I., 2011, p. 136).

Presenting main material. The degree of anti-Western ideas is different at the hierarchical levels of historical memory. There are three levels of historical memory: the first is officially constructed in the form of collective historical memory, the second is group collective memory, the bearers of which are certain social cohorts, and the third is individual historical memory. The greatest dissonance is observed between individual and collective historical memory. Individual historical memory is based on personal experiences and experience. Collective memory is not just the sum of individual memorial practices, but is the product of targeted propaganda efforts. The orbits of individual and collective historical memory are closest in authoritarian and totalitarian states. The past cannot be completely lived through. "Nothing is remembered so clearly as an imaginary event that happened to someone else. The

past is not so much remembered, – writes the Russian sinologist V. Malyavin, – as they are commemorated. And the monuments are actually facing the future.” (Malyavin, 2015, p. 79).

The tendency to dissect the practice of the collective memory of the Russian society about the Second World War in accordance with the current demands of the political situation remains dominant what is seen in Vladimir Medinsky’s book “War. Myths of the USSR. 1939–1945”. The book was intended to dispel Soviet and post-Soviet myths about the war (Medinsky, 2013). The Great Patriotic War is presented as the main event of the twentieth century. In the historical memory of most Russians, there was an idea that Hitler had to fight not with the regime, but with the people. Corresponding Member of the Russian Academy of Sciences A. N. Sakharov, in the appendix to this edition, outlines the anti-Western attitude of Russian historical science. Although “the regime established by Peter the Great in Russia was far from the most humanistic, Russia still had access to Europe through the Baltic, and it was the largest geopolitical victory for hundreds of years that advanced Russian civilization” (Sakharov, 2013, p. 666). In Hitler’s mind, the Russian Empire was the creation of the German elite. She was for him a German state with a non-German population. This was an argument in favor of the opinion that “the Aryans, being in the minority, could conquer most of the lower races” (Sakharov, 2013, p. 356). However, this view did not take into account the specifics of the relationship between Russians and their authorities. From above comes the identification of the sovereign and God, from below the sovereign is identified with his people (Sakharov, 2013, p. 409). This was noticed back in 1839 by the French marquis de Custine. Western absolutism in legal terms talked about the succession of power, Russian absolutism focuses on the ability of the emperor to retain power, that is, to be a despot. In the view of Russian public opinion, Western civilization offers fake truth and fake justice. The West needs Russia as a “good barbarian” to fight “bad barbarians” (Sakharov, 2013, p. 434).

Soviet propaganda resented the separation of Russian history from European history. The main myths are ideas about the specifics of Russian feudalism, estates, free cities, the Renaissance, the Reformation. It turned out that there was nothing in common between European absolutism and Russian autocracy. From this point of view, the whole of Russian history is an alternation of the domination of the Avar, Khazar, Varangian, Mongol-Tatar, dogmatic Byzantine influence and, from the era of Peter the Great until the revolution of 1917, the beneficial European influence and the domination of the Baltic Germans. Only the conceptual question remains open, what kind of dominance and influence turned out to be decisive for the fate of Russia. The liberal public draws on this basis the conclusion about the primordial love of the Russian people for a slave state and that Russia was and remains a predominantly Asian country. An alternative option considers Kievan Rus, which stood as a dam in the path of a formidable migration flow from the depths of Asia, was forced to continuously repel all new hordes of nomads.

The Russian patriotic public, on the contrary, convinces public opinion that history is the true defender of Russia, for over the centuries it has tirelessly resolved in favor of Russia all the trials to which it subjects itself. After the victory in the Great Patriotic War, the official History of Diplomacy constructed the opinion of Bismarck, who allegedly said that even the defeat of Russia “will never lead to the decay

of the foundations of Russia's strength, which is based on millions of Russians themselves. These latter, even if they are dissected by international treatises, will just as quickly reunite with each other, like particles of a cut piece of mercury. This is the indestructible state of the Russian nation, strong in its climate, its spaces and its limited needs" (Sakharov, 2013, p. 103).

The history of the Great Patriotic War is used to legitimize the policy of modern Russia. The scope of European collaborationism and the far-reaching consequences of the collaboration of democracies with the Nazi regime are shown. Today's version of the "Great War brings some of the participants back to the front lines by reminding them which side they were on" (Shumeiko, 2007, p. 103). This is the basis of Russian propaganda after the start of the active phase of the offensive against Ukraine after February 24, 2022.

Each foreigner observed Russia from his own national and social point of view, noting first of all those features that contrasted with the situation in his own fatherland. Whereas in the West the Colignys and the Guises, the Red Rose and the White Rose, the Guelphs and Ghibellines could take pleasure in slaughtering each other and measuring their strength against the crown without questioning the existence of society as a whole. Russia could not grant such liberties to its ruling class if it only wanted to live. Oprichnina was an exception and a vivid manifestation of the crisis of the top due to Russia's overstrain in the Livonian War. When the contradictions escalated to the limit, Ivan the Terrible, relying on the local nobility and the old Moscow boyar families, showed these sovereigns of the Russian land that they were just as unwitting servants as the other feudal strata. Statehood strangled everything that was free in Russian life. Instead of citizens, workers and soldiers were needed. In the West, relations between the lord and the vassal, between the sovereign and the estates, between the king and his mercenary army were built on a legal basis. There was a social norm of civil and military duty. There was no such measure in Russia. Here the duty to the state is unlimited in principle, but in practice it is determined by the needs of defense. Whenever a foreign army invaded Russia, the war inevitably developed into a people's war.

Winston Churchill found that Russians have always sinned with idolatry towards their state. These words are characteristic of an Englishman proud of the Magna Carta, accustomed to looking at the state as a means of general welfare, as a kind of joint-stock company, for which its shareholders bear only limited responsibility. The Russian Empire of the times of Catherine II was neither backward nor dependent. The Russia of Nicholas I was already backward, but still in fact independent. The Russia of Alexander II tried to get rid of backwardness with the help of foreign capital, with each step it becomes more and more entangled in the nets set by him. Under Nicholas II, Russia was already completely dependent on Anglo-French capital. In revolutionary epochs, the more decisive the break with the accursed past, the more the people get the opportunity to rely on their glorious past in the struggle for a brighter future. Approximately such a picture of the historical memory of Russian society works on the image of Russia rising from its knees and returning as a pole of power to the multipolar system of international relations.

The presidential elections on March 18, 2018 showed the harmony of the historical perception of the past and, accordingly, the future of Russia by V. Putin and his voters. Putin has repeatedly spoken about the continuity and integrity of Russia's thousand-year historical path. Weak countries always hit, if a fight is inevitable, hit first. These theses define the semantic specificity of the historical memory of modern Russia, which, in its own version of events, is only defending itself from "globalizers" who seek

to deprive Russia of sovereignty and national resources. However, Russia's great-power foreign policy is being undermined by liberal domestic economic policies with only a few elements of state capitalism as a response to Western sanctions.

The conflict of interpretations of strong and weak characteristics of the historical memory of Russian society is becoming a separate instrument of information wars with those who want to build a new global order at the expense of Russia. Cognitive victory in this information war becomes a matter of a kind of auto-training of the public consciousness of Russians, as well as its protection from the influence of the global information space, in particular through control over the activities of non-profit organizations that act as foreign agents.

Historical science in Russia is actively used for ideological and propaganda purposes. On February 21, 2014, Vladimir Putin met with a group of authors who were developing the concept of a new unified Russian history textbook filled with messianic meaning. The bonds of the "Russian world", along with language and culture, faith, patriotism, are sterile historical memory. Russia positions itself as the last civilizational "bastion" of traditional Christian values. Historical memory has become an instrument of geopolitical revenge for the Russian authorities. The resumption of control over the territory of Ukraine was the idea of returning to the myth of the "Kyiv roots" of the Russian empire.

Revanchism relies on attempts to use a monopolistic interpretation of history as a basis for restoring Russia's status as a great power. The Russian elite convinced society of the need for such a political course. The Kremlin's political technologist Vladislav Surkov disguised the process of authoritarian transformation of the Russian political system under the guise of "sovereign managed democracy". In his opinion, this form of government corresponds to the ideals of the Russian "deep people" (Surkov, 2019).

The transformation of history into a totalitarian ideology justifies imperial revanchism. Vladislav Inozemtsev analyzes this feature of modern Russian ideology (Inozemtsev, 2022). An extreme manifestation of neo-fascist ideology can be found in the article by political technologist Timofey Sergeitsev "What Russia should do with Ukraine". According to the author, Russia should forcibly deprive Ukraine of its identity and forcefully turn away from European integration (Sergeitsev, 2022). In the left-wing liberal circles of American professors, the Russian war against Ukraine is defined as a fascist-type war (Snyder, 2022).

Conclusion. Russian elites, imitating reforms and outward signs of democratic procedures, are actually building a world of their own well-being next to the socio-economic ghetto in which the rest of society resides. Sociological data show that a significant part of Russian society remains Soviet people in terms of the type of thinking. This phenomenon manifests itself despite the wide availability of information about the cost of revolutions and Stalinism. The society, which is in a transitive state, continues to identify itself with the Soviet historical memory. This applies not only to the policy of remembrance of the Second World War. The world is drawn into post-truth and populism, speculations on the issues of sovereignty restrictions of globalization, xenophobia and intolerance, sharp changes in the economic situation that negatively affects incomes at the social poles of society. This process provokes the deconstruction of the

myths of collective and individual historical memory. Russia and the West claim the monopoly of their principles of the universality of the values of their own civilization. This is the root cause of anti-Westernism and Russophobia. Freedom from the West, including in the sphere of historical memory, is gradually becoming an attempt to gain freedom from freedom.

References

- Dymerskaya-Zygelman, L. *Thomas Mann and Nikolai Berdyaev on the spiritual and historical origins of National Socialism and Russian Communism.* www.1ku-eichstaett.de/ZIMOS/forum/does/1dymerskaja.pdf
- Etkind, A. (2013). *Internal colonization. Russia's imperial experience (Vnutrenniia kolonizatsiia. Imperskii opyt Rossii).* Moscow.
- History of diplomacy. (1945). Vol. 2. (Istoriia diplomatii).* Moscow.
- Ilyin, I. (2011). *National Russia: our tasks. (Natsionalnaia Rossiia)* Moscow.
- Inozemtsev, V. (2022). Putin's Russia. A moderate fascist state. *Center for Transatlantic relations.* May 2022. <https://archive.transatlanticrelations.org/publication/putins-russia-moderate-fascist-state-vladislav-inozemtsev/>
- Kantor, V. (2004). *Russian European as a task for Russia. Forum of recent East European history and culture. (Russkii evropeets kak zadacha Rossii).* Moscow.
- Lux, L. *Anticipation of the decline of Europe and fear of Russia (1815-1856) – to understanding the phenomenon of russophobia in the West. (Predchuvstvie zakata Evropy).* www.1ku-eichstaett.de/ZIMOS/forum/does/01Luksuntergang.pdf
- Malyavin, V. (2015). *Eurasia and universality. (Evraziia i vseмирnost).* Moscow.
- Medinsky, V. (2013). *War. Myths of the USSR. 1939-1945. (Voina. Mify SSSR).* Moscow.
- Sakharov, A. N. (2013). *The cruel and majestic truth of war.* Moscow.
- Sergeitsev, T. (2022). What Russia should do with Ukraine. (Chto Rossiia dolghna sdelat s Ukrainoi). *RIA Novosti.* 3 April 2022. <https://ria.ru/20220403/ukraina-1781469605.html>
- Shumeiko, I. (2007). *World War II. Reboot. (Vtoraiia mirovaia. Perezagruzka).* Moscow.
- Snyder, T. (2022). We should say it. Russia is fascist. May 19, 2022. *The New York Times.* <https://www.nytimes.com/2022/05/19/opinion/russia-fascism-ukraine-putin.html>
- Surkov, V. (2019). *Putin's Long State.* 11.02.2019. <http://csef.ru/en/politica-i-geopolitica/223/vladislav-surkov-dolgoe-gosudarstvo-putina-8806>
- Russian history. 20th century: 1939-2007 (2011). Ed. A. B. Zubova (*Istoriia Rossii. XX vek.*) Moscow.
- Volker, H. (2010). *Max Weber for introduction. (Max Weber zur Einführung).* Dresden.
- Yermolenko, V. (2018). *Fluctuating ideologies. Ideas and politics in Europe in the 19th – 20th centuries. (Plynni ideologii. Idei ta politika v Evropi).* Kyiv.

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ (Peer Review)

Professor . Dr. Valentin Yakushik . (Ukrainian Institute of Politics – think tank) Ukraine (Kyiv,Ukraine)

Assoc. Professor.Ganna Duginets ,PhD Kyiv National University of Trades and Economics
(Kyiv ,Ukraine)

Assoc. Professor .Katerina Veljanovska Blazhevska ,PhD MIT University (Skopje,North Macedonia)

Assoc. Professor .Larysa Sarkisian, PhD State University of Trade and Economics(Kyiv ,Ukraine)

Assistant Professor Doctor.Ivan Savchuk ,PhD (National Defense University of Ukraine name after
Ivan Cherniakhovskyi)Ukraine

Sofiiia Dombrovska ,PhD .Odesa National Economic University(Odesa, Ukraine)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตรกร โพธิ์งาม มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุราเพ็ญ อัมประเสริฐ มหาวิทยาลัยสยาม

ดร.สุกัญญา สุตารัตน์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

ดร.กรรณิกา เชาว์วัฒนกุล เครื่องเจริญโกดภัณฑ์

ดร.อภิชาติ ทองอยู่ มูลนิธิสถาบันประเทศไทยศตวรรษที่21

ดร.จักรกฤษณ์ สิริริน วารสารผลประโยชน์แห่งชาติ

**บทความทุกเรื่องที่ตีพิมพ์เผยแพร่ได้ผ่านการพิจารณาทางวิชาการโดยผู้ทรงคุณวุฒิใน
สาขาวิชา (Peer review) ในรูปแบบไม่มีชื่อผู้เขียน (Double-blind peer review) อย่างน้อย2
ท่าน**

**บทความที่ตีพิมพ์เป็นข้อค้นพบ ข้อคิดเห็นและความรับผิดชอบของผู้เขียนเจ้าของผลงาน
และผู้เขียนเจ้าของผลงาน ต้องรับผิดชอบต่อผลที่อาจเกิดขึ้นจากบทความและงานวิจัยนั้น
ต้นฉบับที่ตีพิมพ์ได้ผ่านการตรวจสอบคำพิมพ์และเครื่องหมายต่าง ๆ โดยผู้เขียนเจ้าของ
บทความก่อนการรวมเล่ม**

